

S'Arenal de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. IX NÚMERO 179

15 DE SETEMBRE

PREU: 75 PTES.

Els independentistes

Dedicatòria: A tots els i les col·legues coneguts o no, perquè sou els únics que us queda dignitat. A tu també, Macià

Any 1989, tota la nació catalana està ocupada i controlada, tota? No!!! una petita aldea poblada per irreductibles independentistes resisteix, ara i sempre, l'invasor, gràcies a un xarop màgic, la dignitat!

La nació catalana poc a poc va sent absorbida per les seves nacions veïnes, l'espanyola i la francesa, però la majoria dels catalans no ho veu —o no ho vol veure— i només uns quants —cada vegada més, això sí— són conscients i a la vegada conseqüents; la nació catalana és un cos malalt, però mort, un cos és viu mentre no han emmudit tots els seus òrgans, i tot i que l'espanyolisme i el nacionalisme imperialista i jacobí francès han intentat (i intenten encara) agreujar la seva malaltia per tal d'aprofitar-ne les despulles, la nació catalana encara té un òrgan sa: els independentistes, són el pols que encara bat. I malgrat ser perseguits, vilipendiats, detinguts, torturats, resisteixen en peu, sense inclinar-se; ells neden a contracorrent i malden per canviar, algun dia, la direcció d'aquest corrent, els independentistes són l'avantguarda del seu poble. Potser un dia no mols llunyà, la immensa majoria d'aquest poble que ara no els enten serà independentista.

Els independentistes són els únics polítics que no tenen preu, que no estan a la venda, per això, perquè el sistema no els pot integrar, i tampoc no els pot comprar, els intenta desprestigar, tot criminalitzant-los.

Els independentistes tampoc no abarateixen el seu somni, tot i que el camí sigui llarg, també és ple de coneixences, no es rendeixen mai amb renúncies mediocres i no s'acoten davant amenaces innobles, i no els mena cap bandera que no sigui la de la llibertat, la de la llibertat sense renúncies ni rebaixes, la llibertat sense exclusions, perquè la independència és llibertat, i ells, a més a més, fan que la independència sigui possible.

Independentistes: continuau la vostra lluita, no defalliu mai, la idea s'ho val, que res no us faci defallir, que res ni ningú us faci canviar, que cap cosa us faci renunciar, seguiu sempre fidels al mateix gest, l'únic gest possible, els dels que viuen dempeus i que dempeus moren. La independència de la nació catalana és un objectiu noble, digne i pel qual val la pena donar-ho tot, és la nostra llibertat, la nostra dignitat.

Tomeu Martí i Florit

El PP creu que el batle vol canviar l'escut oficial de Ciutat

Escut oficial

El grup popular de l'Ajuntament de Palma, en la darrera reunió mantinguda, expressa la seva preocupació pel que fa a «l'excessiva representativitat» que es dona al nou logotip de la ciutat de Palma, fins i tot en qüestions oficials

Nou logotip

com és la seva presència als mitjans de transport públic —taxis i autobusos—, fet pel qual el grup popular creu que es vol substituir amb aquesta nova imatge l'escut oficial de Palma, un emblema amb més de 750 anys d'història.

Fageda recorda que l'emblema té més de 750 anys

El grup popular creu que el batle Ramon Aguiló no té potestat suficient per dur endavant aquest canvi i que no s'ha de deixar de banda el vell escut de la ciutat amb les quatre barres i el castellet.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a totes les famílies de Can Pastilla. La quinzena que ve, el regalarem a les famílies del Coll d'en Rabassa. Els comerciants i empresaris que hi vulguin fer publicitat, poden telefonar al 265005 o enviar els anuncis per telefax al 269941

BINGO BAHIA DE PALMA

SALA DE JOCS

SERVEI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB ENSAÏMADES
ENTREPANS I PLATS VARIATS

AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA

CADA VESPRE A PARTIR
DE LES NOU

Presentant aquest cupó, els nins i nines fins a 10 anys, acompanyats del pares, podran entrar de franc a l'Aquacity de s'Arenal.

Estiu de 1989

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745-263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampil	264193
Servici Municipal d'aigües SOGESUR	262493

S'Arenal de Mallorca

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Ca'n Pastilla, Es Coll, Son Ferriol i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Camí

Camí de les Pedreres, 132, s'Arenal

Puntualitzacions de Catalunya lliure

Davant l'allau d'informacions incorrectes o tendencioses que han sortit a la premsa d'ençà de la detenció del nostre company Macià Manera, la coalició independentista Catalunya Lliure vol aclarir una sèrie de punts:

—Considerem que la premsa no ha informat bé dels fets, des de l'endemà mateix de la detenció fins a les notícies actuals sobre l'independentisme i Catalunya Lliure.

—Macià Manera no fou detingut per acusacions d'altres companys de partit, sinó per altres camins que nosaltres desconexim.

—Ens preocupa molt la situació personal del nostre company. Macià ha afirmat que ell actuarà com ho faci la resta dels empresonats, sempre en la línia que més convingui al moviment català d'alliberament nacional (MCAN). En aquest sentit, Catalunya Lliure sempre li donarà suport des de tots els punts de vista: personal, polític i jurídic.

—La seva detenció fou vergonyosa pel que fa a l'actitud de la policia. És evident que l'ocupació policial de Montuïri pretengué molt més la por i la repressió de tot un poble que no la detenció d'una sola persona.

—Igualment vergonyosa i antidemocràtica és l'aplicació de la llei antiterrorista, rebutjada per molts partits, sindicats i associacions (fins i tot alguns que no són nacionalistes, com CCOO o Aministia Internacional). Aquesta llei és mantinguda pel Govern espanyol només amb la cega i cruel força de la prepotència.

Pel que fa a Catalunya Lliure, volem dir que és una coalició formada pels dos partits històrics de l'independentisme català: el Front Nacional de Catalunya (FNC) i el Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN), a més d'altres organitzacions, com els Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans (CSPC) —que s'ocupen de la defensa dels patriotes empresonats o exiliats—, la Coordinadora Obrera Sindical (COS), els Maulets... Rebutja qualsevol su-

reditació electoral a forces estrangeres i defensa la unitat d'acció de l'independentisme català, ja que considera que els regionalismes dins la nació catalana són contraproduents perquè afavoreixen el joc dels ocupants.

En la primera vegada que Catalunya Lliure s'ha presentat a unes eleccions —les europees—, hem obtingut quasi vint mil vots, siscenta seixanta-sis dels quals s'han aconseguit a les Illes. És un bon començament, si tenim en compte que hem tingut poc espai als mitjans de comunicació i que el poder (central i colonial) sempre ha divulgat anticatalanisme per tot arreu. Això ho ha fet a través de les classes benestants (noblesa i burgesia, les que tenen el poder), perquè el poble mai no ha estat anticatalà ni ha rebutjat la seva pròpia llengua.

Els militants de Catalunya Lliure pertanyem a diverses classes socials, però defensam sempre el poble treballador i tots els processos socials i nacionals d'alliberament. Sense haver de menester dirigits inqüestionables, entre tots, democràticament, volem aconseguir una Catalunya lliure integrada en un món de nacions i homes lliures, sense explotació de l'home per l'home, sense colonialisme ni capitalisme.

L'Assemblea de Mallorca de Catalunya Lliure està formada per homes i dones que no som ni analfabets a qui han de dir com fer les coses des de «fora» ni universitaris burgesos allunyats del poble treballador. Aquí les simplificacions tendencioses són evidents. Nosaltres som ciutadans compromesos en la catalanitat de la nostra illa assolida des d'una ideologia de progrés i de defensa de les classes populars. Per això estam comtra l'espoliació econòmica i els atacs ecològics, demogràfics, lingüístics..., que patixen la nostra illa i tota la nostra nació.

Catalunya Lliure
Assemblea de Mallorca
7 de setembre de 1989

Tintoreria * Bugaderia

SUPER CLEAN

COBERTORS I FLASSADES

San Antoni de la Platja, 8
Tel. 26 03 70

CAN PASTILLA

NO COMPRIS...LLOGA

EINES DE BRICOLAGE & MATERIAL PER LALLAR
EINES DEL CAMP & EINES DE CONSTRUCCIÓ, I MÉS COSES...

BITS «N» BOBS

CARRER DE L'EXERCIT ESPANYOL, 47
TEL.: 266832 S'ARENAL DE MALLORCA

imprenta

WIGRAF

OFFSET-TIPOGRAFIA

Carrer del Dofí, 16
Tlf. 26 83 09

CAN PASTILLA

La Palmera

DETERGÈNCIA I DEPURACIÓ D'AIGÜES

CARRER HISTORIADOR TERRASSA, 37
TLF.: 660469 - LLUCMAJOR

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació Independent de la Comarca de s'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - s'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX 269941

Editorial

Balears: illes penitenciàries

Ja hi tornam a esser. Després de tot un estiu d'estires i amolles, d'afirmacions i desmentits, ja és segur que Balears seran destí carcerari d'alguns presoners de l'organització armada basca ETA. De res no han servit les protestes generalitzades dels indígenes representats pel seu President, Gabriel Canyelles. Com sempre Madrid s'ha passat pel forro dels calçons el clamor majoritari de la nostra població. A excepció dels diaris forasters de Ciutat i d'alguns dirigents del PSOE o del CDS, autèntics ciurons negres de Mallorca, tothom s'ha manifestat en contra d'aquesta iniciativa: PP, PSM, funcionaris de les presons, hotelers, nacionalistes... Res de tot això però ens ve de nou. És curiós, això sí, destacar una sèrie de coses: 1) la coincidència d'opinions de Félix Pons i de Francisco Quetglas amb l'ex-capità general de Balears, Valdés González-Roldán; 2) el gran ridícul del primer quan dia 24 de juliol (1) va afirmar que no vindria a Palma cap pres d'ETA; i 3) el fet que el trasllat s'hagi retardat fins al final de les vacances dels reis d'Espanya. Al cap i a la fi la decisió de dur presos d'Eta a Balears enllaça amb la tradició secular de Madrid d'utilitzar les illes com centres penitenciaris por mor de l'aïllament geogràfic i del trencament del suport moral que ofereixen. Així Espanya ens exporta etarres mentre Macià Manera és reclòs a Madrid. Va esser Gabriel Alomar qui l'any 1924 va afirmar: **"Mallorca sona encara a lloc de confinament i d'esterro, com durant els temps de Jovellanos o Argüelles"** (2). Llegim a la revista *La Ignorància* de l'any 1880: **"Es vapor Isabel la Católica mos ha duyt aquests dies un carregament de presidiaris"** (3). Com veis, doncs, això ve d'enrera ferm.

Tota colònia presenta per definició una sèrie de característiques: a) La colònia és explotada sense pietat com a font de proveïment de doblers fàcils, ràpids i nets. b) La metròpoli assegura el monocultiu, en el nostre cas del turisme, perquè vol refermar la dependència dels colonitzats. c) La colònia és emprada per donar sortida als excessos metropolitans ja siguin de població o de manufactures. I d) La colònia constitueix per a la metròpoli una *vàlvula de seguretat* contra els problemes socials interns des del moment que li permet, per una part, alleugerir les tensions feudals entre els *jornaleros* andalusos i els *señoritos* i, per altra, per llevar-se de damunt certa classe de població problemàtica que va des del gitano, xoriç, delinqüent, indigent... fins als individus que per la seva significació política, cultural i social, són un perill per al poder establert. Sobra dir que si parlem de percentatges, aquest darrer grup de gent és mínim comparat amb el gruix de població que se desplaça a la colònia a la recerca d'una oportunitat de millorar la seva precària situació econòmica. Una constant del moviment d'emigració colonial és que està constituït pels estrats socials més desvalguts i pobres de la nació d'origen. Fray Bartolomé de las Casas a l'hora de parlar dels espanyols que anaren a colonitzar Sudamèrica es va expressar en els següents termes: **"Con éstas se juntó ser los de que acá pasaron o la mayor parte de ellos el escoria Despaña, gente codiciosa e robadora..."** (4). Igualment John Winthrop va qualificar els colonitzadors anglesos que anaren a Virgínia després de 1606 de **"the very scum of the land"** ("la vertadera escòria del país") (5). Es confirma, doncs, una vegada més que les colònies són una vàlvula de seguretat de l'olla a pressió quan aquesta bull a causa de les tensions socials internes.

Qualsevol metròpoli s'assegura sempre una colònia carcerària, com més solitària i allunyada millor, on arregar tota la xusma que empenya tant és si es tracta de dissidents il·lustrats o del lumpemproletariat. Anglaterra, per exemple, va convertir l'any 1788 Port Jackson (Sidney, l'actual capital d'Austràlia) en colònia penitenciària. França va fer el mateix amb la Guayana... I Balears, què pinta en tot això? Idò ara ho explicarem: els mallorquins som víctimes de desconèixer la nostra pròpia història i el poc que sabem encara els espanyols ho han manipulat. Perquè, és clar, qui més qui manco ha sentit dir que Jovellanos va esser confinat per Godoy a Mallorca entre els anys 1801-1808. També molts mallorquins han sentit parlar dels 9000 presoners francesos confinats a Cabrera entre 1809-1814 i dels quals només en sobrevisqueren 3600 després de viure en condicions infrahumanes. Fins i tot, si cercam molt, trobarem algú que ha llegit que el general liberal d'origen irlandès, Luís Roberto Lacy, fou afusellat als fossats del Castell de Bellver dia 5 de juliol de 1817, això després d'esser traslladat des de Barcelona amb el fals pretext d'un possible indult. ¿Quants de mallorquins saben, emperò, qui va esser Agustín de Argüelles, Juan Alvarez Guerra, Juan Serrano, Juan O'Donnell y O'Ryan, Miguel Hernández del Villar, Baltasar Calvo, J.Mª Gutiérrez de Terán, Félix M. Calleja del Rey y Bruder, Joaquín Ibañez Cuevas etc. etc.? Idò totes aquestes persones, indistintament del fet que fossin liberals, carlistes o absolutistes, tenen una cosa en comú: haver patit en algun moment de la seva vida desterrament a Balears. Naturalment a aquesta llista de noms significatius del seu temps hem d'afegir tota la multitud anònima com els 168 presoners carlistes que l'octubre de 1838 foren confinats al Castell de Bellver.

Ara més que mai ressonen demoladores les paraules de Pere d'Alcàntara Penya de l'any 1892: Mallorca: **"una roca al mitx de la mar, mirada p'el nostro govern amb sa mateixa consideració que ses ròques que devora Africa serveixen de presidi als malfactors"** (6). Governi qui governi a Madrid, dretes o esquerres, monàrquics o

republicans, allà sempre ho han tingut molt clar: illes = colònia penitenciària. Exemples: la Dictadura de Primo de Rivera va confinar Miguel de Unamuno a Fuerteventura l'any 1924, exactament el mateix que va fer la II República quan va destinar a Balears, a Canàries i a Africa, que ve a esser tot el mateix, els generals discsos i insubordinats com Franco, que va esser comandant general de Balears els anys 1933-35, o el general Goded. Un altre cas a citar molt il·lustratiu és el de **"los jinetes de Alcalá"** constituït per 29 oficials de Cavalleria del Regiment d'Alcalá d'Henares que foren reclosos per colpistes al fort de Sant Carles de Porto Pi l'any 1935 i que segons la GEDM: **"Es feren famosos per la seva decisió que va contribuir notablement a l'èxit i consolidació del Moviment a Mallorca"** (7).

ATENCIÓ! Aferrau-vos fort! A continuació parlarem d'un tema tabú. D'un assumpte espinegós del qual els mallorquins n'hem hagut de parlar sempre en veu baixa i entre amics i coneguts: ELS GITANOS. L'exposició feta línies més amunt ens haurà servit de preàmbul abans de plantejar la següent pregunta: ¿Què fan els gitanets dins Mallorca? Respondre amb fonament no és fàcil. Així i tot, començarem per recordar que el poble gitano, víctima de malentesos, prejudicis i persecucions centenàries, és una comunitat de costums nòmades d'origen indi que a partir del segle XV ja trobam desplaçant-se per Europa: l'any 1418 grups importants d'ells van travessar Hongria i Alemanya, l'any 1419 varen arribar als límits de la França actual, l'agost de 1427 ja els trobam a les portes de París per passar després a la Península Ibèrica on, amb salconduits d'Alfons V el Magnànim, varen recórrer Catalunya i Aragó, varen travessar Castella i **"van baixar cap a Andalusia i aquí van esser molt ben rebuts pel comte Miguel Lucas de Iranzo, antic conestable (sic) i canceller de Castella, al seu castell de Jaén"** (8). Es pot afirmar, doncs, que entre els segles XV-XVIII tota Europa va rebre la visita dels gitano. Aquests nòmades d'origen indi varen circular amb certa facilitat ja que **"es van adonar que els pelegrins que travesaven un país de pas cap a Terra Santa gaudien d'una consideració de viatgers privilegiats. D'aquí ve que en la seva marxa cap a l'oest es fessin passar sovint per pelegrins. Així, els primers grups de gitano que van arribar a terres ibèriques al segle XV afirmaven que anaven a Sant Jaume de Compostel·la en pelegrinatge"** (8). Miklos Tomka ha assenyalat que en un principi els gitano eren acollits a l'Europa occidental amistosament i com inofensius estrangers de pas. Ben aviat però va començar el recel entre dues cultures antagòniques amb diferències radicals de costums, llengua, vestimenta, forma de vida etc. per convertir-se amb poc temps en una fissura de difícil solució. La repressió no es va fer esperar. Ja al mateix segle XV, els Reis Catòlics varen signar a Medina del Campo una pragmàtica que prohibia als gitano el nomadisme. Entre aquesta data i la pragmàtica de Carles III, signada el 19 de setembre de 1783, es poden comptabilitzar més de cent lleis contra la gitaneria. Uns dels recursos més emprats, per econòmics i expeditius, pels governs europeus va esser donar als gitano bitllet sense retorn cap a les colònies: **"Castella va enviar alguns contingents de gitano a ultramar, i Portugal la va imitar i va enviar nombrosos gitano a Angola, Saõ Tomé, les illes del Cap Verd i sobretot Brasil. També des d'Escòcia van partir grups de gitano cap a Jamaica i les illes Barbados (segle XVII) i el XVIII hom en va enviar a les plantacions de Virgínia. Sota el regnat de Lluís XIV els gitano condemnats a galeres podien redimir-se si acceptaven d'anar-se'n a les "illes d'Amèrica"** (10).

Després de llegir aquests mots, és obligat fer la següent reflexió: mentre les illes Balears érem pobres, Espanya ens tenia absolutament abandonats dins la misèria més absoluta i els nostres padrins i re-padrins no varen poder emigrar cap a Amèrica fins al segle XVIII. Llavors aquí no n'hi havia cap de poblat gitano com el de Son Banya! (11). Ara en canvi, un cop descobert el filó d'or del Turisme de masses a partir dels anys cinquanta, Espanya sobtadament se n'ha recordat dels mallorquins tan sols per espoliar-nos a través dels impostos i d'obsequiar-nos amb un trist regalet: el de dur-nos a ca nostra tota l'escòria que no vol a ca seva. Així de clar! Espanya abans passaportava els gitano cap a Amèrica. Ara que ja no ho pot fer, els du a Mallorca. Ho tornam repetir: la colònia és la vàlvula de seguretat de l'olla a pressió. Fa uns anys, els veïnats d'un poblet de Jaén, Martos, varen fotre de fora els gitano calant foc a les seves cases. Avui posaríem missions, i segur que les guanyaríem, que aquets mateixos gitano són avui dins terra catalana. Com sempre, Espanya, en lloc de cercar una solució d'integració de la població gitana del seu territori (alfabetització, foment de la cultura gitana, formació professional...), opta per una solució més pícara: passar el problema al veïnat i que es fotin. Mentrestant els mallorquins, sense tenir parts ni quarts, hem de menjar morena tant si volem com si no volem. Hi ha encara, però, una cosa més greu: Espanya desplaça els seus gitano a terra catalana a fi d'atemorir i acovardir la població indígena. És a dir, Madrid se serveix dels gitano com els britànics se serviren dels Gurhkas (12) a la guerra de les

Editorial

Malvinas, per tal d'acollir els mallorquins. I avui els gitanos són amos i senyors de Mallorca. De bon principi només n'hi havia a Son Banya, autèntic cap de pont de la invasió. Ara ja s'estenen com l'escuma de la pesta i en tenim per tot: Sa Indioteria, Es Molinar, Es Jonquet, La Soledat, Son Canals, Plaça Quadrado, Polígon de Llevant, Hotel Maracanà de S'Arenal, Es Pillarí etc. etc. Clans gitanos com el Cortés (procedents de Guadix), Campos-Maya, el Flores... dominen el darrer escaló de la xarxa de distribució d'heroïna i se mouen per Mallorca com per dins cal sogre. Dia rera dia llegim a la premsa: el carter de Son Banya va haver de sortir corrents davant l'amenaça d'un jove amb un ganivet (Bal. 11.XI.1988). Pagesos mallorquins veinats de Son Banya ja n'estan fins als collons de robatoris i denuncien: "Han arribat, per exemple, a ferir amb perdigonades els cans guardians i han deixat cecs alguns animals" (Bal. 14.V.1989). Monja brutalment agredida per

una gitana en es Jonquet com a represàlia per haver denunciat els traficants de droga de la barriada" (UH 23.II.1989). Clavelleres, trileros i venedors de fruita a les platges de Palma molesten i estafen els turistes (UH 6.VIII.1989). L'ecònom de Sant Miquel insultat, escopit i amenaçat amb unes es-tisores per una gitana després de denunciar la màfia d'almoïnors que es posen a les portes de les esglésies (Bal. 5.III.1989). Gitanos i nordafricans s'han fet amos del barri xinès (UH 29.I.1989). Dona brutalment agredida per dues gitanes dins l'autobús de s'Arenal enmig de la impassibilitat i covardia de la gent (UH 29.I.1989) etc.

MALLORQUINS! La por, en haver-la vista, no és por! Si no volem veure ca nostra convertida en una casa de putes sense llum, ha arribat l'hora de plantar cara a tanta arrogància i a tanta perdularia. Això és ca nostra i cadascú que comandi a ca seva! I si a qualcú no li agrada, se'n pot tornar per allà on ha vingut! Ara que encara hi som temps, tots hem de fer pinya i caramull! Contràriament d'aquí poc temps, entre gitanos, forasters i màfia alemanya ens enviarn a tots a porgar fum! **MALLORQUINS!** Hem de mallorquinitzar Mallorca de bell nou: premsa, escoles, rètols comercials, institucions, mitjans de comunicació, administració, comerç etc, tot, tot ho hem de fer en català. Hem de reconquistar el terreny perdut i hem de sortir de les reserves. Estam dins ca nostra. No xerreu mai en foraster. Allà on hi hagi un mallorquí, cal que es faci notar. Els peninsulars criden i gesticulen aparatosament. Bé idò, nosaltres hem de parlar més fort que ells i no ens hem deixar acoquinar. **MALLORQUINS!** Pit i coratge!

NOTES: (1) D16 24.VII.1989. (2) Gabriel Alomar, "El Día" 1.VII.1924. Reproduït per Anselm Llull (Gori Mir) dins "El mallorquinisme polític 1840-1936", ed. Catalanes de París 1975, pp. 95-98. (3) "La ignorància" 1.V.1880. (4) M. Bataillon i A. Saint-Lu, "El Padre de las Casas y la defensa de los indios", ed. Ariel, Barcelona 1976, pàg. 74. (5) Georg Friederici, "El carácter del descubrimiento y de la conquista de América" vol. III, FCE mèxic 1988, pàg. 126. (6) Pere d'Alcàntara Penya, publicat a "La ignorància" l'any 1892. (7) Gran Enciclopèdia de Mallorca, vol I, pàg. 77. (8) François de Vaux de Foletier, article publicat dins "El Correu de la Unesco", especial "Els gitanos", novembre 1984, pp. 6-7. (9) Id. pàg. 7. (10) Id. id. (11) Son Banya: possessió del Pla de Sant Jordi convertida des de l'any 1969 en poblat gitano. (12) Gurkas: cos de l'exèrcit imperial britànic integrat per indígenes del Nepal, és emprat com a força de xoc ja que basa la seva acció en el coratge. Fundat l'any 1811, els seus integrants són tots ells analfabets i a la guerra de las Malvinas varen fer l'única carrega a baioneta calada creant el pànic dins les tropes argentines. García Márquez va escriure dels gurkas. "regimiento de mercenarios salvajes, deseosos de sodomizar a los jóvenes soldados argentinos". Vegeu D16 21.V.1989.

NOTA DE LA REDACCIÓ: Volem deixar constància que hem rebut una carta de resposta a l'APLEC, signada per Lluís Cerdó i titulada "Jaime Sastre: un racista que treu fums per sa boca". Per motius evidents de manca d'espai ens comprometem a publicar-la tot d'una s'hagin acabat els assaigs: "Antonio Alemany: un puput de cresta molla" o "Catalunya històrica".

Xafarderies

Què passa amb els policies nacionals que estan destinats a Mallorca i són pagats amb els diners dels mallorquins? És que són subnormals o què? Aquí, fins i tot els gitanos i els més analfabets dels nostre immigrants entenen i tracten de xapurrejar la major part de les llengües europees —incluïda la catalana, pròpia i oficial d'aquesta terra— i si no, no serveixen i els despatxen de l'empresa.

Els policies forasters estan una pila d'anys a Mallorca, i quan algú como en Pere Massutí els constesta en mallorquí, el detenen, l'insulten i en fan befa. Als jutjats, aquests mateixos policies forasters necessiten intèrpret si el judici se fa en llengua catalana. Com quedam, tios? Sou intel·ligents o subnormals?

Com la subnormalitat de posar la mateixa freqüència a la televisió valenciana que a la catalana. Si en Barrionuevo segueix amb la mateixa tàctica que en Franco, que trepijava les freqüències de l'estació Pirenca de ràdio. La dictadura dels catalans o espanyols és la mateixa ara que abans. Tant si governa la dreta como l'esquerra, sempre seran espanyols els qui ens faran la punyeta. Amb el nostre col·laborador Tomeu Sbert n'hem xafardejat diverses vegades, ell me demanava: Què són les dretes i les esquerres? Li don la raó. A Mallorca no hi ha d'haver dretes ni esquerres. Només hi ha d'haver mallorquins contra forasters o, si voleu, catalans contra espanyols.

Els immigrants i els seus fills nascuts a Mallorca són mallorquins per elecció. Han elegit viure a Mallorca i estan dins el mateix barco que nosaltres. Com a mallorquins que són, han de lluitar amb nosaltres per acabar amb les discriminacions econòmiques i culturals de què som ob-

jecte per part del Govern Espanyol, que avui és del PSOE i que demà pot ser d'una altre color, però sempre espanyol i castellà.

Dia 29 d'octubre, eleccions. Els mallorquins continuarem votant partits forasters que després continuaran fent-nos tota classe de porcades. Si els mallorquins fossim intel·ligents, votaríem partits mallorquins, votarien gent que pogués defensar els seus interessos i no gent de capada que sempre ha de dir amén als dictats dels seus partits de Madrid.

L'amo del Supermercat Cas Germans de Can Pastilla, que és un mallorquí d'arrel, me cantava l'altre dia que va estendre un xec per una quantitat considerable a un dels seus proveïdors que és cordovès. El xec fou estès en català, llengua oficial d'aquesta terra, però el cordovès digué que no ho entenia i que el xec no valia. L'amo de Cas Germans li va dir que ell ho escrivia així i que si no li agradava, que no en menjàs. Només faltaria que nosaltres, quan anam per Andalusia, ens queixàs-sim quan ens fan els xecs en castellà. Aquella gent ho trobaria d'allò més gros. Idò, tant hi ha d'aquí allà, com d'allà aquí.

Els canpastillers, sobretot els més joves, estan ben quixosos que enguany no hi ha hagut festes de l'estiu al poble. És vera que el Club Nàutic ha organitzat festes, però només pels socis del club. De festes populars, res de res. La gent dona la culpa d'aquesta manca de festes a la directiva de l'Associació de Veïns, el president de la qual és el nostre amic Antoni Maiol. N'Antoni diu que no troba col·laboració entre els directius de l'associació i la secretària de l'associació, que és la madona del quiosco guapo de sa placeta.

El cas és que hi ha poca convivència a Can Pastilla i a les altres barriades de la vora de mar. La gent va a la seva i no té temps de xafardejar una estona ni tan sols de saludar-se. Una ver-tadera llàstima. Passam més temps amb «la Gent del Barri» i amb «L'Equalitzador» de TV3 que amb els nostres veïns.

Tanmateix S'ARENAL DE MALLORCA, es diari de s'Arenal, és el vehicle que més uneix la gent de la comarca i de més enfora. Sense anar més lluny, l'altre dia férem dues subscripcions als Estats Units d'Amèrica, una a Miami, on viu en Pep de la Cafeteria Cisne, i una altra a Nova York, on viu un nét d'en Pastilla de s'Arenal. També enviam un grapat de diaris als nacionalistes de Montuiri i a Manacor, ciutat que té la desgràcia de tenir només publicaciones forasteres i bilingües a les ordres de l'extrema dreta i del PSOE.

• Segons informa la revista Time, un fenomen sorprenent s'està produint a les Filipines: el tagal, la llengua nacional, està guanyant terreny a l'anglès en tots els àmbits i ha esdevingut en poc temps i per primera vegada la veritable llengua comuna. La singularitat del cas és deguda al fet que aquesta recuperació lingüística no té cap causa aparent, i menys, una política al darrere que l'hagi feta possible. Els sociòlegs no s'expliquen el fenomen i alguns no han dubtat a qualificar-lo d'«espontani».

Fins fa ben poc el tagal era una llengua només coneguda per les classes baixes, però menyspreada fins i tot per ells, ja que l'anglès era la llengua de la vida social, els mitjans de comunicació, etc. Avui, segons declara un comentarista polític a Time, «si no saps tagal, d'entrada has perdut prestigi». La llengua no només s'està introduint en tots els àmbits —comercials, culturals, acadèmics—, sinó que està substituint l'anglès.

La situació lingüística del nostre país no sembla ser exactament la mateixa: amb polítiques de normalització, campanyes de promoció de l'ús i fins i tot un coneixement per part de totes les classes socials, no es constata un avanç tan aclaparador en l'ús real i quotidià de la llengua catalana. ¿Hauran introduït ja els nostres polítics Filipines en la seva agenda de propers viatges?

LA REVISTA QUE DIU EL QUE ELS
MALLORQUINS PENSEN PERÒ NO
S'ATREVEIXEN A DIR
SUBSCRIVIU-VOS-HI
TEL. 26 50 05

Ses noves eleccions

Ja se torna comentar
de fer noves eleccions;
no compten els directors
en lo molt que sol costar;
per no-res se tirarà
una sèrie de milions;
per entrar en

/discussions
ho podríeu deixar anar.

El poble té els ulls oberts
i vós ha afinat sa tela:
es polític només cerca
guanyar es duros a

/querns;
mirar de controlar es
/perns,

d'afluixar i estrènyer-lo;
observa sa població
i ells poder viure

/llibertas.

Cap d'ells és renovador
d'aquest orde es què

/vivem;

d'allà on s'agafa es fil

és a Sa Constitució.

Varen fer sa unió,
firmaren un jurament
i des d'aquell precis

/moment
se cerca respectar-lo.

Per lo tant tot es partit
seguirà mateix camí;
ell no en podrà fugir
del Còdig que hi ha

/escrit.

No hi ha cap decidit
que es camí burlar
només pensen en xerrar
i acusan lo que han

/llegit.

Però ja observareu
a on viuen es senyors:
passen ses vacaciones
en jardins gran los

/veureu,

piscines contemplareu
de bastanta dimensió,

també gent per
/guardar-lo
que voltros la pagareu.

Es cotxes que emperan
per fer ses grans
/passejades

i avions per
/desplaçades;
cap factura pagaran
gens prim ells mai

/miraran

si la distància és molt

/llarga;

con que sa nació li paga,
des mal no se'n doleran.

A lo mal fet lo crític
per esser impertinent
me ve a s'enteniment
l'obrar d'aquell Jesucrist
que visqué tan suprimint
donant es vestit que duia
a un leprós que sufria;
ho va fer en bon sentit.

Deman qui és qui ha
/seguit
de Jesucrist seu

/exemple;
aquell que lo representa
ho fa en distint sentit.
A dins palacios molt rics,
adornats de plata i or,
amb un orgue de bon to
que t'alegre els sentis.

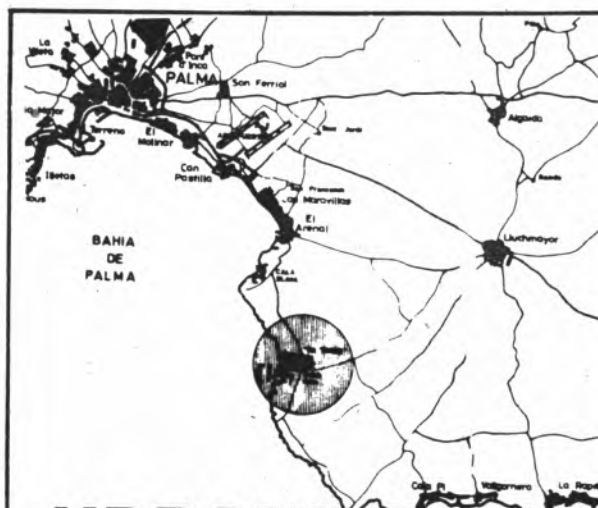
Noltros es treballadors
som com aquells
/pelegrins
que de ver contribuïm
en els nostros protectors
que nos passen en

/sermons

a seva conveniència
nos faran ells se
/sentència
de dar-nos es roegons.

1.8-1989

Climent Garau i Salvà

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.

A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

Es jubilat, un senyor

No me pensava tenir
un final tan fluorescent,
avui sa més vella gent
viu com rosa a un jardí,
perquè pot anar a collir
cada mes se seva flor,
això me passa a jo
que puc menjar i beure vi.

De jove molt vaig lluitar
comprant terra i també casa,
sa vida m'assegurava
per quan vell pogués tornar,
camp moment vaig confiar
dels meus fills se seva ajuda
a tota meva premuda
la me vaig assegurar.

Va ser sempre meu propòsit
amb sos fills desconfiar
si m'haguessin de dar pa
els vells solien pagar
allà a la Misericòrdia
en que fos menjar pa d'ordi,
en es pares l'hi planyien
bastants de vellets sofrien
aquest tan trist repertori.

En aquell temps no hi havia
Seguretat Social
s'arreglava cada qual
així com millor podia
però una gent vendria
i ses lleis modificà
molta de sang va costar,
però se triufaria.

T'obligaven a pagar
una quota cada mes
pagant deu anys de procés
al seixanta-cinc, cobrar
així se va enforçar
sa nova societat
que ha donat bon resultat
per no tenir que penar.

A dins es pobles rurals
sa gent major viu molt bé,
cobrant cada més doblar
aquell que fou menestral,
ademés tpe un sensal
de ses finques de secà
i bona casa per estar
viu ell com un general.

Qué més se pot demanar
si ne dispos de salut?
menjant lo que tens es gust
ensaimada enlloc de pa,
com que no pots roegar
per tenir flux es barram
de pastels mos atipam
amb xocolate mullam.

Visites solem tenir
des nés que mos ve a veure
no és que me pugui creure
que estimi el seu padrí
te fa cas per conseguir
que li donis un milió,
sap que el tens a un racó
i ell el te vol esbardir.

Bastant de cas te farà
quan te vendrà a veure't
te parlarà mol dolcet
perquè te vol conquistar
i un moment s'amollerà
diguent que un cotxo ha de mester
i vos que teniu el doblar,
el me podríeu pagar.

Ja desenganat del món
anam a fer passetjades
són modes que han entrades
trescar amb gros camion
de setanta anys molts són
i mos contam ses bravates
tenim ses hores contades
i les passam menjant llom.

Esperam vengui la mort
amb sa panxa bastant plena
ningú essent jove va creure
duguessim tan bona sort
mos ha donat es conhort
sa nova societat
que molt bé ho ha enfocat
i li donam un HURRA fort.

No hauria de canviar
es Partit Socialista
perquè du molt bona pista
per ses coses arreglar,
no mos hem d'equivocar
votant a sa gent de dreta,
ells preparen s'escopeta
per mala vida donar.

Cap partit de dreta hi hagué
que pregonàs vacances
dugueren ses massions
de rebentar a s'obrer
moltes hores fer-li fer
de sol a sol, i garrot
anaves d'alt galop
trescant dins es sementar.

El qui no ha corregut
davant unes corretjades
vas allargants teves passes
trobes es nuu molt feixug,
per berenar, pa eixut
amb déu olives contades
de cap escurar estables
i a beure aigua d'aljub.

Es vespre ben rebentat
te feien passar es rosari
això era la pregari
que el Bisbe Havia mandat,
ho havia recomanat
en el nostro bon senyor,
a ell, duia es gall capó,
sobrassada i pa de blat.

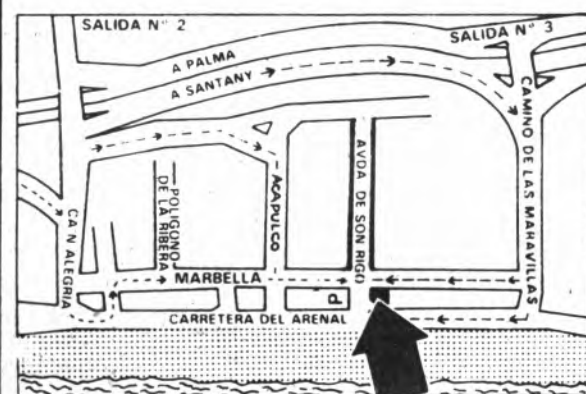
SI VENIU A L'ARCADA

PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY

ANTONIO ALEMANY: un puput de cresta molla!

(Quinta part)

*** Desacreditació irònica de la normalització lingüística.** Antonio Alemany, des de les pàgines de *Sovint*, va fer un seguiment maniat de la timídissima normalització lingüística escomesa per institucions públiques com el Govern Balear, l'Ajuntament de Palma o el Consell Insular de Mallorca. Aferrant-se a tot tipus de fal·làcies argumentals, com és la del sentit comú o la de l'eficàcia instrumental, no va desapropiar cap ocasió per intoxicar l'opinió pública sobre aquest tema. Per exemple, el CIM, l'estiu de 1986, dins la campanya de prevenció d'incendis, va fer un cartell amb el següent lema: *Treballant al camp, mirau prim amb el foc*. Bé doncs, heus ací el tractament que en va fer Alemany. Títol de la gasetilla: "Tonterías normalizadoras". Contingut: "He aquí a donde pueden llevar las tonterías normalizadoras y el 'mallorquinismo de pa amb fonteta'. Resulta que el CIM está gastándose un cataplín y medio para concienciar a la gente de que vaya con cuidado y no provoque incendios forestales. Todo esto estaría muy bien si la tontería no primara sobre la eficacia que es lo que suponemos interesa de esta campaña publicitaria. Y, una de dos, o el CIM considera que los pirómanos somos sólo los mallorquines o le importa un bledo prevenir los incendios, buscando una 'imagen normalizadora' absurda. En una isla que recibe a tres millones de visitantes y cuya mitad de la población es emigrante y castellanoparlante, lo menos que puede hacerse es concienciar también a estas gentes en sus idiomas respectivos para que el monte no arda. Amb el foc, hem de mirar prim, dicen los anuncios del CIM. Pues a ver si también 'miran prim' a la hora de gastarse las pelas y hacen las cosas como Dios manda y el sentido común obliga" (107).

Després de llegir aquesta gasetilla és obvi com els enemics de Mallorca van reciclar les formes d'actuació i el teixit argumental. Anys enrera ens fregaven pels morros el contundent i amenaçant "Esto es España y aquí se habla español". Ara, encara que continuen pensant el mateix, ja no ho poden dir i per simple "credibilitat" democràtica han d'apel·lar a pressumptes raons utilitàries i pragmàtiques. Després d'això està ben clar que el llop muda de dents però no de pensaments. Els temps evolucionen, les tesis se renoven però la intenció és la mateixa: proscriure la llengua catalana de la vida pública. Alemany diu que la presència de turistes i forasters és prou motiu perquè el català no sigui llengua única, amb la qual cosa acaba de revelar que ell no vol que aquells aprenguin la llengua de Mallorca i s'integrin. Dins l'APLEC hi ha professors experts en diverses llengües (català, anglès, francès, alemany, italià...). Bé doncs, cap de nosaltres no coneix un mètode d'aprenentatge de llengües que treballi sense operar sobre aquestes quatre habilitats lingüístiques: entendre, parlar, llegir i escriure. La intenció obscura d'Alemany ara surt a la superfície: ell no vol que el català tenguí el qualificatiu de "necessari". A tot estirar, el considera una curiositat folklòrica i antropològica reduïda a matèria de hobby i d'aficionats en temps de lleure. I és evident que una llengua només pot sobreviure si la fan d'ús imprescindible dins el seu propi territori. Alemany de bell nou fa trampa i se nega a sortir del cercle fatalista que es mossega la coa: segons ell no es pot emprar el català perquè a Mallorca hi ha molts forasters, però, és clar, els forasters no aprendran mai mallorquí sempre i quan no se'ls faci necessari, per exemple, a l'hora de cercar feina o de seguir els rètols indicadors de les carreteres.

Frantz Fanon va assenyalar que la ironia palesa una resistència a la presa de consciència de la pròpia negritud i que consisteix de desplaçar el problema real darrera beneïtures i d'emascarar la pròpia agresivitat, en aquest cas, autopunitiva (108). Si fa no fa aquest és el cas d'Alemany en el qual l'autoodi eixelabrat s'ha desfressat darrera una tiringa d'expressions iròniques i conyones, com per exemple el següent fragment que tracta la Llei de Normalització Lingüística: "El conseller del govern de la isla de Sa Porrassa, Juaquót Gimlet ha enviado al Parlament porresenc un proyecto de Nor-

malización Lenguetal. En virtud de dicha ley -y si recibe los votos de los biputados de la Unión Nostrada in Excelsis Banyalbufar y de los Pasamanos Nacionalistas- todas las lenguas de la Porrassa deberán normalizarse y normalizar sus lenguetazos. Un pueblo unido y culto debe unificar sus lenguas y lenguetar al unísono y normalizadamente. En ambientes políticos se considera que este proyecto de ley supondrá un gran paso de cara a la unidad lingüística y a la auténtica autonomía porrasera" (109). Segui com sigui, podem observar que les fixacions malaltisses d'Alemany pel catalanisme supuren per tot i qualsevol ocasió la fa venir bé per vomitar la seva mala entranya de puta esclau que se desviu per agradar l'amo a través de dejectar sistemàticament la pròpia nissaga. "Las fiestas de la Bonanova siguen siendo unas fiestas 'a la antigua': misa solemne, revetla, repicar de campanas, bailes populares, teatro regional, cohetes y cena de pa amb oli i cuixot que es como hay que llamar en mallorquín a las patas curadas llamadas 'jamón' en castellano y 'pernil' por parte de los catalanistas a la violeta locales, los mismos de la 'casa de payés' y de las 'positures'" (110).

*** Pràctica de la idealització compensatòria.** Antonio Alemany és afectat de Síndrome Fòbica que podríem definir com un primer mecanisme de defensa contra l'angoixa produïda per la realitat desagradable que suposa la seva inequívoca catalanitat, provada pels seus llinatges. Llegim al diccionari Alcover-Moll: "Alemany: II. Llinatge català. Apareix escrit amb les formes Alemany, Alamany, Alemañy, Alamañy i Alaman. Uench a nos en R. Alaman, Jaume I, Crò. 66. En Ramon Alamany, Muntaner, Crò. 184 (111). Catllar: 1) Topònim: a) Poblet situat prop de Prada en el Conflent. b) Vila de 910 h., situada al N.E. de Tarragona. c) Santuari de la Mare de Déu, situat dalt d'un cim en el terme de Villalonga de Ter. 2) Llinatge existent a Cubelles. Hi ha la variant Catlar i Descatlar (=des Catllar) a Mallorca i Menorca. En aquestes illes hi ha també algunes possessions anomenades de Son Catlar" (112). Alemany presenta un quadre psicopatològic interessantíssim motivat per la no acceptació dels seus propis orígens i que consisteix en el desplegament d'una teranyina argumental destinada a substituir i deformar una realitat insuportable (la catalanitat) per una altra d'il·lusòria més conforme als desitjos i aspiracions del subjecte (l'espanyolitat): "No soy catalán por algo tan sencillo y simple como es que no me siento catalán" (113). És característic d'aquest diagnòstic diferencial, entre d'altres coses, l'estat d'alerta, la vigilància extremada, la inseguretat personal i la por irracional concretada pel mecanisme de desplaçament en un objecte substitutiu. En el cas d'Alemany, observem que l'estímul fobogen és constituït per uns llista concreta de mots: *us, advocat, nosaltres etc.* que veuen com són depositaris d'una alta càrrega simbòlica-emocional, cosa que ens permet parlar que ens trobam davant un cas típic de CATALANOFÒBIA: "Lingüísticamente es inadmisible que una población balear utilice el 'us' catalán en lugar de nuestro bellissimo 'vos'. O que hable d'advocats en lugar del antiguo y consolidado 'misser'" (114). Cal afegir tot seguit, que aquesta conducta és detectable sovint en individus que pertanyen a grup socials sotmesos a grans pressions destinades a socavar la seva identitat cultural: "L'esclafament del colonitzat és part dels valors colonitzadors. Quan el colonitzat accepta aquests valors accepta també la seva pròpia condemna. Per tal d'alliberar-se, o com a mínim això és el que pensa, admet la seva pròpia destrucció. El fenomen és comparable a la negrefòbia dels negres o a l'antisemitisme dels jueus. Les negres se desesperen desarrissant-se els cabells, que se'ls torna a arrissar infaliblement, i se torturen la pell a fi d'emblanquinar-se una mica. Molts jueus s'arrabassarien l'ànima si poguessin, una ànima irremeiablement dolenta, com se'ls ha ensenyat. S'ha explicat al colonitzat que la seva música són miols de moix i la seva pintura xarop de sucre. Ell repetirà que la seva música és vulgar i la seva pintura desgraciada. I si aqueixa música l'afecta a pesar de tot i el commou més que els subtils exercicis

occidentals, als quals troba freds i complicats; si aquesta unió de colors cridaners i lleugerament ebris li alegra la vista, és a pesar seu. S'indigna contra si mateix i s'amaga davant els estrangers, o afirma una repugància tan forta que resulta còmica. Les dones de la burgesia prefereixen la peça més borda de bijuteria procedent d'Europa que la joia més pura de la seva pròpia tradició. I són els turistes els que es meravellen davant els productes de l'artesanía secular. Fet i fet, negre, jueu o colonitzat, cal assemblar-se tant com sigui possible al blanc, al no jueu, al colonitzador. De la mateixa manera que molta gent evita exhibir els seus parents pobres, el colonitzat obstinat en l'assimilació, amaga el passat, les seves tradicions i totes les seves arrels, ara infamants" (115).

Observem, doncs, que Antonio Alemany no és més que un negret de l'aristocràcia tribal papua de Nova Guinea que s'enfarinola amb polsim d'arròs a fi de dissimular la seva negritud. Vet ací perquè amaga el seu nom vertader Antoni i se firma Antonio i vet ací perquè s'empegueix de la seva llengua i escriu en espanyol. És reconeguda la seva grotesca supervaloració de tot allò provinent de la metròpoli: "La dona rossa, encara que sigui fada i de faccions desafortunades, pareix sempre superior a la morena. Un producte fabricat pel colonitzador, una paraula seva, són rebuts sempre amb confiança. Els seus costums, les seves robes, els seus menjars, són copiats literalment, encara que siguin incongruents" (116). Ell se creu ésser un civilitzat europeu, liberal i sensible. El que ignora però de totes totes és que, de la mateixa manera que Aina Cohen a la novel·la *Mort de dama*, s'empolvora el nas a fi d'amagar l'estigma xueta: "Tenia els cabells com la tinta, i per dissimular la llargària del nas se l'empolvora de blanc i vermell, de manera que semblava postís" (117). Antonio Alemany és un indígena vergonyant que viu obsesionat per emblanquinar-se i que ha interioritzat tots els prejudicis racistes que els colonitzadors espanyols han elaborat sobre Mallorca i els mallorquins: "És sobradament conegut que els jueus arriben a compartir en un cert grau alguns dels sentiments antisemites, i que les normes de judici prevalents entre els blancs solen ésser adoptades pels negres mateixos" (118).

Antonio Alemany és autoodi pur. Consueix una figura paradigmàtica del colonitzat que ha perdut tota espira d'autoestima, orgull i confiança en si mateix. El seu comportament és el d'un cuc que s'arrossega i que se desfà per agradar als seus guardians (Espanya) dels quals ha esdevingut el seu defensor més feel: "en l'enfrontament entre el francès i les llengües locals, les elites africanes se posen fàcilment del costat de la llengua dominant; al cap i a la fi, per això varen ésser creades" (119). Bruno Bettelheim, quan va estudiar la psicologia dels presoners jueus als camps de concentració nazis, va arribar a una sèrie de conclusions que molt bé es poden aplicar al renegat Antonio Alemany. Llegim al llibre de Rafael Lluís Ninyoles, *Idioma i prejudici*: "Bettelheim observa que els interns tractaven al començament, de mantenir llur autoestima, de preservar la vida i la salut mitjançant la cautela i l'astúcia. Tanmateix, després d'alguns anys de mantenir aquest tipus d'actitud, alguns d'ells començaren a fer esforços per agradar a llurs guardians, tot assumint llur mentalitat característica: els imitaven, usaven trossos de llurs uniformes (= poder simbòlic), i fins i tot es tornaven contra els altres presoners, fent-se rabiosament antisemites" (120).

Antonio Alemany, com a integrant d'un grup ètnic inferioritzat i oprimat, encara que no ho vulgui reconèixer, és agitat per profunds i mortífics sentiments d'inferioritat. Sthendal va afirmar: "Ésser diferent crea odi". Tot seguit F. Oliver Brachfeld va afegir: "abans que res, ésser diferent engendra sentiments d'inferioritat" (121). A hores d'ara ningú ja no nega que els catalans som diferents dels espanyols per evidents raons culturals, lingüístiques i històriques. Ara resta per investigar com vivim aquesta diferència i si l'entenem com motiu d'orgull o com motiu de vergonya. Per tot el que hem vist

ANTONIO ALEMANY

fins ara, no hi ha dubte que Alemany viu la catalanitat com un signe humiliant que cal amagar com la pitjor de les deficiències físiques (toliment, ceguesa...). Antonio Alemany ha dit que ell no és català per la senzilla raó que no s'hi sent. Afirmació totalment estúpida ja que és com si Mohamed Ali Cassius Clay declaràs que ell no és negre per la simple raó que no s'hi sent. Naturalment Alemany podrà dir el que vulgui, tant si se sent esquimal, pell roja o que té la sang blava per provenir de l'aristocràcia, tanmateix però hi ha una sèrie de fets objectius com són els llinatges, la procedència social i el fet que quan es fa un tall la sang li surt vermella, això per molts espants històrics que li provoquin les connotacions socials i polítiques del color vermell.

El cas Alemany posa de relleu que l'estudi de l'anticatalanisme cal que sigui abordat des de diverses perspectives: històrica, social, psicopatològica etc. L'actitud dels mallorquins davant la qüestió pública no és específica únicament d'ells, sinó que recorda vivament la de tots els representants de grups socials condemnats a la inferiorització (jueus, dones, negres, homosexuals...) i també la de les minories nacionals de qualsevol lloc del món sotmesos a l'opressió colonial. Si volem sobreviure com a nació, és imprescindible destruir, com més aviat millor, el mite del mallorquí producte del determinisme geogràfic "cal pensar que les illes imposen als seus estadans un particular determinisme geogràfic, de tal mena que la condició de la gent illenca esdevingui un dels elements qualificats de la personalitat col·lectiva" (122), "l'illenc mostrava una gran docilitat, una facilitat congènita d'obeir" (123), o presoner de l'individualisme fatalista: "un distanciament

ancestral envers la vida pública i política, a causa del seu caràcter individualista" (124). Els mallorquins no som ni pitjors ni millors que d'altres pobles. Ni patim tampoc cap deficiència genètica ni física que justifiqui l'esclavitud que ens esclafa. Som senzillament un poble colonitzat que durant segles no ha conegut altra cosa que traïcions, derrotes i desastres. Som un poble vençut militarment. Som una nació --la catalana-- esquarterada i sotmesa a mil vexacions a la qual han extirpat de soca arrel l'amor propi. Albert Memmi ho ha dit ben clar "Al mateix temps vaig descobrir que, en darrer extrem, tots els colonitzats s'assemblen. Poc després vaig arribar a la conclusió que en certa manera tots els oprimits són fets amb el mateix motle" (125). Per això, a l'hora d'estudiar el cas Antonio Alemany, podem emprar la referència "jueva" i parlar del complex de l'escorpi que no és res més que el símbol de l'autodestrucció: "Els africans eviten pronunciar el seu nom per esser malèfic: anomenar-lo seria desencadenar forces contra un mateix" (126). L'escorpi, insecte temut i verinós que de vegades s'autoimmola clavant-se el fibló emmetzinat de la coa, constitueix un símbol del poble jueu, i qui diu jueu pot dir qualsevol grup oprimat, ja que segons Brachfeld "existeix en ells una enemistat profundíssima contra el jo propi, contra el propi grup social que els enverina a ells mateixos en una terrible metzina anímica autodestructiva" (127).

L'autoodi compulsiu d'Antonio Alemany, Jaime Martorell, Luis Ripoll etc. s'ha d'explicar, doncs, a partir d'aquestes reflexions. C. Bernini i O. Brachfeld han parlat de "l'antisemitisme dels propis jueus" (128). Nosaltres ara haurem de parlar de l'anticatalanisme furibund de certs catalans, la majoria dels quals tenen llinatges tan significatius com Martorell, Barceló, Manresa, Ripoll, Vic, Zaforteza, Feliu. Truiols... A partir d'ara l'atemptat contra TV3 o la catalanofòbia maniàtica d'Alemany prenen una nova dimensió si recordam que els jueus "compensen els seus lacerants sentiments d'inferioritat per un cruel ressentiment contra ells mateixos, contra la seva raça -l'expressió més clara de la qual són els amargants "acudits jueus"-- i

contra la seva condició social, que els condemna sem-piternament a la inferioritat" (129). A partir d'aquestes reflexions, el teatre i la figura de Xesc Forteza, cobren dimensions insospitades a causa que aquest reuneix curiosament una doble opressió: com a català i com a xueta. Antonio Alemany està provat que viu la catalanitat com un estigma i una deshonra. Ell, com molts de mallorquins, ha après a les escoles espanyoles la dejectació sistemàtica i la desvalorització pejorativa de tot signe de mallorquinitat, especialment la llengua, de la qual s'ha arribat a dir: "Al hacerse la unidad en 1492, el lenguaje catalán, enamorado de la Lengua española como el rey Fernando de la reina Isabel, unió a ella su destino con el gran Boscán, y no se le ocurrió pensar en disputas ni divorcios. Quedando reducido como una especie de habla entre oscuros payeses analfabetos" (130). André Spire va afirmar: "No esser jueu, vet ací l'ensomni de tot nin jueu nascut en un poblet o petita ciutat" (131). Nosaltres podem dir: no esser català i dissimular l'"horrible" accent, vet ací el somni de generacions senceres de mallorquins.

Els jueus no volen esser jueus. El català Antonio Alemany de cap de les maneres no vol esser català i per això se firma "Antonio" i escriu en espanyol. Però és clar el problema de la negritud no se resol emblanquinant-se la pell. Hi ha mallorquins que pensen que la qüestió se soluciona parlant foraster als fills, actitud comprensible però inútil ja que l'únic que aconseguixen és empitjorar-ho tot. Ja se sap, una moneia desfressada continua essent una moneia. Els negres tampoc no volen esser negres. Per aquest motiu García Lorca, al llibre *Poeta en Nueva York* (1932) va escriure: "Yo quería hacer el poema de la raza negra en Norteamérica y subrayar dolor que tienen los negros de ser negros, en un mundo contrario" (132) i "protestaba de lo más triste, de que los negros no quieran ser negros, de que inventen pomadas para quitar el delicioso rizado de cabello, y polvos que vuelvan la cara gris, y jarabes que ensanchan la cintura y marchitan el succulento kaki de los labios" (133). El cas Antonio Alemany és patètic, grotesc i pertorbador. Tan demencial com que el cantant negre Michael Jackson s'hagi gastat des de 1979 ençà, trenta-dos milions de pessetes en onze operacions de cirurgia plàstica destinades a emmascarar la seva negritud: allisament de cabells, oronells reduïts, emblanquinament de la pell etc. (Vegeu imatge adjunta). Ell, qui ho hagués dit! Molts pocs s'haurien imaginat que parlant del botifarra Alemany acabaríem parlant de Michael Jackson!

Palma de Mallorca, agost-setembre de 1989. Cordialment APLEC. Ap. de correus 1351.

NOTES.

- (107) Sovint núm. 22 (9.VII.1986) pàg. 16.
- (108) Frantz Fanon, "Por la revolución africana", FCE, Mèxic 1965, pàg. 28. Traduit al català des de la versió espanyola.
- (109) Sovint núm. 9 (9.IV.1986) pàg. 14.
- (110) Sovint, núm. 32 (17.IX.1986) pàg. 16.
- (111) Diccionari Alcover-Moll, vol. I, pàg. 472.
- (112) Id, Vol. III, pàg. 54.
- (113) Antonio Alemany, "¿Es usted catalán?", ob. cit.
- (114) Id. "El cómic del Parlament", D16 20.X.1988.
- (115) Albert Memmi, "El retrato del colonizado", Madrid 1971, pp. 188-189. Traduit al català des de la versió espanyola.
- (116) Id. id. pàg. 187.
- (117) Llorenç Villalonga, "Mort de Dama", dins Obres Completes vol. I, ed. 62, Barcelona 1980, pàg. 36.
- (118) Rafael Lluís Ninyoles, "Idioma i prejudici", ed. Moll, Palma 1972, pàg. 171.
- (119) Louis-Jean Calvet, "Linguística y colonialismo", ed. Júcar, Madrid 1981, pàg. 128. Traduit al català des de la versió espanyola.
- (120) Rafael Lluís Ninyoles, ob. cit. pp.171-172.
- (121) Oliver Brachfeld "Los sentimientos de inferioridad", ed. Apolo, Barcelona 1944, pàg. 353. Traduit al català.
- (122) Josep Melià, "Els mallorquins", ed. Daedalus, Palma 1967, pàg. 150.
- (123) Id. id. pàg. 31.
- (124) Roman Pinya (Balears 27.VIII.1989).
- (125) Albert Memmi, ob. cit. pàg. 39.

(126) Jean Chevalier / Alain Gheerbrant, "Diccionario de los símbolos", ed. Herder, Barcelona 1986, pàg. 462. Traduit al català des de la versió espanyola.

(127) O. Brachfeld, ob. cit. pàg. 370.

(128) Id. id. pàg. 379.

(129) Id. id. pàg. 369.

(130) Ernesto Giménez Caballero, "España nuestra", Madrid 1943, pàg. 143.

(131) Citat per O. Brachfeld, ob. cit. pàg. 380.

(132) Federico García Lorca, "Poeta en Nueva York", ed. Lumen, Barcelona 1976, pàg. 19.

(133) Id. id. pàg. 20.

(Continuarà) Reservau el pròxim número de S'Arenal de Mallorca al vostre quiosc!

Hi ha negres que no volen esser negres. Per això s'empolcen amb farina d'ordi. Hi ha catalans que no volen esser catalans. Per això escriuen en foraster i se firmen "Antonio". Uns i altres obliden, però, que la moneia, per bé que la vesteixin, sempre és moneia i l'únic que inspira són rialles.

Michael Jackson, afectat de negrefòbia, constitueix un exemple il·lustratiu d'autoodi extrem comparable al que evidencien certs mallorquins vergonyants quan parlen foraster als fills i amaguen el seu verdader nom indígena. Imatge extreta de Balears 10.VIII.1988.

S'Arenal de Mallorca

Aigües brutes a l'Avinguda Miramar

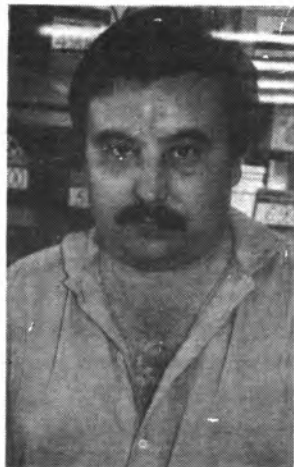
Les comportes de les aigües brutes s'han tornat a aixecar al carrer Miramar i han omplert el carrer de la platja de condoms usats i de detritus de toda casta. Els

■ **Paquita Capilla.**- Dependenta.

Això passa cada estiu. Quan hi ha massa aigua a la depuradora les comportes rebenten, i surt l'aigua bruta.

turistes han fet milers de fotos per mostrar-les als familiars i amics, una propaganda ben negativa del carrer i la platja més turística de S'Arenal de Lluçmajor. Els veïns

■ **Felip Martínez.**- Casa Planes.

Fa cinc mesos queestic aquí i he vist sortir aigua bruta tres vegades. Això perjudica molt els comerços i dona una pèsima imatge de S'Arenal de Lluçmajor.

estan furiosos amb un ajuntament incapaç de solucionar un problema que ja dura massa anys.

En un enquesta ràpida que hem fet, els veïns han contestat així.

■ **Júlia Diaz.**- Gelateria Columbus.

A aquesta part de l'Avinguda no en surt d'aigua. El que m'agradaria és que fessin la reforma prevista a l'Avinguda Miramar.

■ **Jaume Femenies.**- Taxista.

L'aigua de les pluvials va mesclada amb la que ve de la depuradora i això no pot esser. Això no s'arreglarà mentre no tenguem un ajuntament propi a S'Arenal. A vegades hem hagut de posar les rodes del taxi damunt aquesta comporta perquè no surti aigua bruta.

■ **Pere Canals.**- Hotel Sant Diego.

El clavegueram té el diàmetre massa petit, i quan plou, les comportes s'alcen. La setmana passada, quan va ploure, les comportes s'alçaren i va sortir merda a l'Avinguda Miramar. Ara, que la platja és més ampla, s'hi ha format una bassa d'aigua bruta i pudenta. Els tècnics de l'Ajuntament hi han de trobar remei. Una canonada més ampla i ferla neta més sovint. Si no ho arreglen, les palmeres aniran més bones.

LEPANTO, S.A.

COMPANIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÉFONS: 231306 - 285321

PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició: Arx. L. Salvador, 84 - Tels.: 251631-292997.

Magatzem: Pol. S. Castelló-Gran Via Asima - Tel.: 294004.

Mag: Pol. La Pau (Ca'n Valero), 4 de Novembre, 11 - Tel. 206666.

Mag. Sòcrates, 8 (Ca'n Blau) - Tels.: 270161-279795.

Lluçmajor

Oficines, Fàbrica i Exposició: Bisbe Pere Roig, 29 - Tels. 660150 - 660154.

S'Arenal de Mallorca

Exposició i magatzem: Ctra. Militar, 522 - Tel. 262238.

Cala D'Or Exposició: Avinguda de Bèlgica, 14 - Tel.: 657562.

ASCENSORES

ASPE S A

MUNTATGE I CONSERVACIO
EL NOSTRE ASCENSORISTA!

C/. MARINETA, 7 - TEL.: 266232 - 54 - S'ARENAL - (MALLORCA)

Cartes al director

Denúncia ecològica

Som un veí de la urbanització de Badia Gran, a la Marina de Llucmajor, i m'agradaria posar en coneixement de tothom que la depuradora, situada a la vorera del penya-segat, té un crull per on surten les aigües residuals que corren lliurement fins a un torrent pròxim, on queden estancades.

Els bassiots que es formen estan plens de cucs, mosquits i una pudor insuportable. Però el pitjor és que l'aigua segueix el seu curs fins al costat del penya-segat i cauen al mar. Deman als organismes competents que acabin amb aquest atemptat ecològic.

Pau Llobera

Macià, independentista empresonat

Som una jove de ciutat de Mallorca amiga d'en Macià Manera i Roscar i no em fa cap vergonya dir-ho, perquè en Macià no és cap xorri ni cap delinqüent, en Macià és un independentista que como tots lluita per una terra lliure. Quin mal hi ha en ser independentista i lluitar per la teva terra?

En Macià va patir tortures des del primer moment de la seva detenció aquí a Mallorca per les forces d'ocupació espanyoles, però en Macià encara està patint, està tancat en un país estranger, on només rep les cartes que als espanyols els interessa.

Davant tots aquets fets que ha patit en Macià hem de fer pinya i lluitar contra aquests estats que ens oprimeixen, hem de lluitar amb totes les forces i cridar ben fort INDEPENDÈNCIA O MORT.

Rosa Maria Rius i Mont-roig

Els voltors ataquen

Ja feia massa temps que anava tot massa tranquil. De sobte els voltors tornen a atacar. En unes declaracions a un diari barceloní, un voltor perillós i anticatalanista amb ganes de provocar s'atreveix a fer unes declaracions que al meu entendre han ofès de manera greu la nació catalana i els seus ciutadans.

Emili Butragueño, jugador del Real Madrid, espanyol fins a la medulla, amb ensenyament i idees feixistes (com era d'esperar i com la majoria dels espanyols, principalment de Madrid), s'ha permès el luxe d'insultar la nostra nació.

Ell, com a espanyol, continua pensant que Catalunya és Espanya, dient que els Jocs Olímpics són d'Espanya. I després afegeix que no coneix res de la nostra cultura ni de la nostra llengua. ¿Com pot aquest senyor atacar perquè sí, quan no coneix absolutament res de la nostra terra ni en vol saber?

Dir que els Jocs estan massa catalanitzats, quan ho han de ser així! Però és que, fins i tot així, són els Jocs de les ciutats.

Ignorància

Avui de matí, en obrir el diari que vostè dirigeix, no podia acabar de creure el que llegia. Un mallorquí de llinatges catalans (tant si vol com si no vol) amava tot un rebumbori per no voler acceptar impresos en català. Vaig beure'm el cafè i, amb tranquil·litat ho vaig llegir una altra vegada per assabentar-me'n bé.

No hi ha dubte que el senyor "Eduardo Morell Pons" (llegiu-ho en castellà, no l'ofenguem), duia fins els tribunals la seva ignorància. Si senyor, ignorància de la seva identitat, ignorància de la seva història i menyspreu als seus avantpassats catalans, que colonitzaren noves terres -les Illes Balears- i crearen una colònia de catalans de la qual el senyor "Eduardo" n'és descendent.

Què trist, renegar de la sang que tens dins les venes!

Què inútil intentar fer-se transfusions sabent que els teus llinatges sempre et delatran!

Al senyor "Eduardo Morell Pons" i de rebot al senyor "Jaime Florit Quetglas", els repetiré la frase que digué el Rei En Jaume als seus cavallers (potser algun d'ells era avantpassat seu, senyors) mentre fugien dels moros en una de les batalles de la conquesta: Vergonya, cavallers, vergonya.

Andrea Gelabert

Emissores d'FM

Una de les notícies que han estat més discutides aquests darrers dies ha estat la motivada per la política ràdio-televisiva del Govern espanyol. La concessió del tres canals privats de TV ha posat fi a un monopoli públic de la televisió que, arribat a un grau de desenvolupament tècnic i de les llibertats ciutadanes aconseguides, ja

ningú discutia com a absurd. El mateix ha succeït amb l'ampliació de les FM.

Però si en principi tot podria fer pensar en una alegria per l'increment de l'oferta audiovisual, i per tant de la nostra capacitat d'opció, les coses no semblen tan clares quan ens aturam a reflexionar sobre una sèrie de punts que per la seva naturalesa posen en dubte els principis més elementals que estipula la mateixa Constitució pel que fa al respecte a la llibertat informativa, a la pluralitat, i sobretot a la protecció a la diversitat lingüística i cultural dels distints pobles de l'Estat espanyol.

Si feim un repàs per les noves concessions en FM a les Balears veurem estorats com aquesta no ha suposat cap novetat qualitativa en l'oferta, simplement hi haurà més del que ja hi havia, impossibilitat, per la saturació de freqüències, qualsevol tipus d'oferta que defugui de les grans cadenes estatals i els seus programes estandaritzats des de Madrid. És escandalós que quan es parla d'unes FM que han d'ésser emissores acostades al poble i a la seva realitat la immensa majoria de les concessions han estat otorgades a empreses de fora del nostre àmbit, deixant a les pròpies fora del pastís radiofònic, fet que posa de manifest la concepció extremadament centralista i castellanitzadora del govern del PSOE que aquí aprova Lleis de Normalització Lingüística i a

Madrid en fa burla i escarni.

El cas de la no concessió de Ràdio Mediterrània n'és un exemple ben clar, al igual que d'altres emissores locals, de com al govern del PSOE li interessen ben poc les iniciatives sorgides del poble mallorquí, i del seu esforç per a conservar la llengua pròpia; ja que de les 15 concessions que ha donat en cap es planteja directament aquest fet.

Ara gràcies a l'esforç socialista pel manteniment de la nostra llengua i cultura de les 6 OM i 27 FM existents a les Balears només una, la testimonial Ràdio 4, que emet sense el més mínim esperit competitiu, servirà per a tranquil·litzar la malmena consciència d'aquells que contranatura s'empassen la bandera autonomista, i fins i tot diven ells «nacionalista» del PSOE-Balear. Desgraciadament els fets els desmenteixen rotundament, i són altres premisses les que compten a l'hora de la veritat.

Pel que fa a la TV privada, malgrat el model centralista que se li ha dissenyat, de concessió única per a tot l'Estat, esperem que aquestes empreses tinguin a bé iniciar desconnexions tal com ha sol·licitat ja Jordi Pujol, fet que sembla comptar amb bons ulls tant per part d'Antena 3 com del Canal Plus.

MIQUEL FLORIT CAPÓ/Palma

«Nacionalistes»

Aquests darrers temps hom pot sentir arreu el qualificatiu nacionalista aplicat a les més diverses espècies polítiques del zoo parlamentari illenc.

Els socialistes espanyols d'aquí (les trobareu a «Federación socialista balear», o inclús a «Agrupación socialista de Inca» a la guia telefònica) tenen sector nacionalista que, a més, sembla majoritari. Esper que a ell no hi pertanyi Nicolau Llaneras que orgullós dels seu europeisme, internacionalisme (la «modernidad» que predica el PSOE) oblida que la construcció d'una Europa més unida només es pot fer a partir del respecte de les nacions i les seves particularitats, mai fent que uns pobles (l'america, el rus, l'espanyol o castellà) trepitgin els altres adduint missions històriques, evangelitzacions o paternalismes uniformitzadors i empobridors de la riquesa cultural i humana del Món. Un partit nacionalista no té «sectors nacionalistes» perquè no els necessita, és un partit sobirà i no sols una simple federació. Un partit que signà el Pacte Autòmic, que creà la LOHAPA, i tantes altres lleis centralistes, que s'oposa a la reforma de l'Estatut, que utilitza tècniques propagandístiques lerrouxistes, que ha abandonat els símbols nacionals plegats als calaixos, que contribueix a la destrucció del territori, que parla castellà als mitjans amb Guerra com a convidat, que proposa un federalisme regressiu i uniformitzador... no és una opció nacional ni progressista. Els nacionalistes no som captares ni ens conformam amb almoines lingüístiques dels poderosos.

«Unió Mallorquina» (com figura a la guia telefònica) s'allunya del seu «sanoregionalisme» per a apuntar-se al carro nacionalista. El seu projecte regenerador aspira a fer de Mallorca el millor poble d'Espanya i d'Espanya el seu pare protektor. No aclareix però si Mallorca és un poble, una regió, una comunitat, un país o la seva nació; n'hi ha que ho tenen més clar i per això són titllats de «pan catalanistes»; qui confon a qui? qui desnaturalitza què? Som o no som? Totes aquestes preguntes les faig no perquè cregui que hi ha qui és més mallorquí o nacionalista que d'altres sino perquè crec que hi ha qui exerceix i qui no, qui és i qui no és.

Però perquè consider que la confusió creada és el perill més important al respecte, el que em fa més mal com a persona compromesa amb el desig de molts mallorquins d'obtenir més llibertat pel meu poble és la utilització per part de la dreta espanyola de la paraula nacionalista para justificar així declaracions xovinistes sobre una trista realitat que ells han contribuït a crear.

JAUME PAYERAS ALZINA

Menjau peix fresc Peixeteria MARI

Plaça de l'Església
CA'N PASTILLA

KIOSCO CAN PASTILLA

PREMSA NACIONAL I ESTRANGERA

Es kiosco guapo de sa placeta

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

POLIGON DE LA VICTÒRIA:

Gran Via Asima, 1 - Tels. 20 47 62 i 20 47 02

PALMA CENTRE:

Carrer d'Aragó, 139 - Tels. 27 23 56 i 27 23 64

S'ARENAL:

Carrer de Diego Zaforteza, 1 - Tels. 26 00 87 i 49 16 11

LLUCMAJOR:

Ronda de Migjorn, s/n. - Tel. 66 07 01

El prestigi aconseguit per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

Catalunya Històrica

Dr. Damià Contestí Sastre d'Esthàcar O.S.S.

A. El territori de Catalunya.

1.- Organització, legalitat, política.

Naturalment, aquestes coses van lligades als fets històrics, els quals engendren una juridicitat: «*Da mihi factum, dabo tibi ius*», és el principi.

Però el que de cap manera pot sostenir-se és que la terra catalana no constituïa territori pròpiament, ni nacionalitat, ni entitat política, no essent altra cosa que uns comptats sens lligams entre si i meres dependències de la França. Això és simple falta d'informació i no ens estranya, tota vegada que als llibres de text d'història ens han parlat molt d'altres terres i molt poc de les nostres i se'ns ha insistit i martellejat el cervell parlant de *don Pelayo*, d'Astúries i de Castella com a essència i fonament de les Espanyes.. «oblidant» totes les altres terres —Aragó, Navarra, Catalunya...— que són tan Espanya com aquelles, si no ho són més!

Sostenir que Catalunya, com a territori-nacionalitat, com a entitat pròpia, no existí mai és desconèixer algunes realitats i particularitats històriques —que porten una juridicitat— sobretot tenint present l'època.. parlem, ara, del segle IX.

Sí, Catalunya fou un conglomerat de comtats: Barcelona —*cap i casal de tota Catalunya*—, Manresa, Girona, Tarragona, Besalú, Cerdanya, Rosselló, Empúries, Urgell, Ausona, etc... i què? D'Això ja deduirem sense més ni pus que Catalunya com a tal no existí? El mateix podríem dir de *Castella*, que fou una dependència confrontant del regne de *Lleó* i repoblada per diferents comtes deponents d'aquell regne... fins que *Fernán González* aconseguí, no precisament la independència —com diuen les «*historias*» oficials, per enlairar Castella—, sinó l'herència comtal, ja que fins arribar al seu nét i successor, *Sancho Garcés*, no veim cap acte de veritable sobirania, i si hem de creure l'epitafi de Fernán González —descobert per fra Pèrez de Urbel— l'esmentat comte morí essent vassall de Lleó: «*Sub imperio Legionis*», diu la làpida sepulcral.. i no per això negarem que Castella, per sobre tot tots els seus comtats, formàs un veritable territori amb entitat pròpia. No exagerem la nota.

D'igual manera es pot dir el mateix respecte de Catalunya. Tots els comtats territorials —comarques naturals— que es formassin, no lleva que es pugui parlar d'un territori comú —el Principat— que amb el temps es digué Catalunya, havent començat per dir-se Marca Hispànica.. la cosa és molt senzilla. En aquells llunyans segles, un dret que ni tan sols ja es discutia, de cada regió, de cada comarca i fins i tot de cada poble —i això s'ha de tenir ben present per entendre Catalunya— era el de la seva *autonomia o autarquia pròpia*, i aquest dret, sorgit del costum, veurem més endavant com al segle XI seria, no establert, sinó sim-

plement *recollit i reconegut* en el dret escrit català... possiblement es tracta de la més antiga, sinó l'única, referència escrita sobre *el dret dels pobles a l'autonomia*. Idò bé, sabent això, no pot estranyar que la Catalunya, ja en un principi, es trobàs dividida i organitzada en territoris-comtats, completament descentralitzats i autònoms; fins i tot cada un d'ells pertanyia a una família en semi-sobirania i tots ells acatant la supremacia del *comte-marquès* superior, el de Barcelona, que, més tard, però dins el segle X, ja usaria també —almanys de tant en tant— el títol de *Príncep de Catalunya, Duc de Septimània i Marquès de Gòtia*, i altres; però en el ben entès que per *Comte de Barcelona*, políticament, s'entenia *sobirà de tota Catalunya*; si ignoram això, res té d'estrany que arribem a negar fins i tot la mera existència de Catalunya com a entitat política pròpia. La constitució política de la Catalunya —continuà així a partir de Wifred I, independent— fou, per tant, una espècie, *sui generis, de federació de territoris comtals autònoms*, sobre els qual el Príncep-Comte-Marquès era considerat Sobirà. Així de clar. ¿Hi ha inconvenient per a l'existència d'un territori com a entitat política si aquest té una composició de tipus federatiu, amb la forma que sia? Idò aquesta fou la composició de Catalunya, ja d'ençà d'un primer moment. Això, ben pensat, pot ajudar a comprendre com de fort des de sempre arrelà dins Catalunya —i més tard en tota la Corona catalano-aragonesa— l'esperit federatiu.

I per sobre les particularitats autonòmiques comarcals, estigué, sempre —sobretot a partir de la independència, s. XI— un sentiment comú, català, unes tradicions, una fe, una manera d'ésser, una mentalitat, un Comte Sobirà superior, una capital general a Barcelona, una solidaritat i, finalment, una *llengua*, una *legislació* general —els *usatges*— i unes *Corts*, com veurem més endavant. Negar tot això és obstinar-se a no voler veure les coses com són. Per molt que la terra catalana estigués dividida en comtats, que no eren altra cosa que comarques naturals, i per molta autonomia que tinguessin no cal negar una unió superior —composta de varis factors— sobre totes elles; el contrari seria negar l'existència de federacions. També Castella estigué des d'un principi dividida en comarques diferenciades, cosa que no és obstacle per a la real existència del regne castellà. Si acceptam que per sobre les diverses nacionalitats hispàniques —són, en efecte, varies— pot haver-hi un cert sentiment de comuna unió, amb moltíssima més raó haurem d'acceptar la unió —i molt més fortal— entre els comtats catalans. Sens anar més lluny, Alemanya, a la qual —suposam— admeten els qui neguen la nacionalitat catalana, s'anà formant de tot un mosaic de regnes, principats, grans ducats, landgraviats,

margaviats i ciutats-repúbliques, entitats que sempre subsistiren... i això ha succeït amb molts de països. No és res estrany.

A Wifred I de Rià, Comte Sobirà de Barcelona, succeí son fill Wifred II, i seguien en línia Sunyer o Suniari, Borrell, Ramon, Berenguer Ramon I, Ramon Berenguer II i Berenguer Ramon II, a qui succeiria Ramon Berenguer III el Gran, a aquest Ramon Berenguer IV el Sant i a aquesta Alfons, conegut per Alfons II. Tots de la mateixa dinastia, per línia de baró.

2.- La llengua catalana.

Apareix lentament, com totes les llengües romàniques derivades de l'evolució del llatí popular amb introducció de paraules i girs d'origen germànic i àrab i tal volta alguna influència llenguadociana. De totes maneres, com admet Diaz Plaja, el català, com el gal·lec, deriva de les formes gramaticals de la llengua parlada a Hispania baix la monarquia visigoda (llatino-germàniques, per tant); de manera que, per origen històric, el català i el gal·lec (del mateix origen) són llengües més antigues que el castellà, el qual és posterior.

Del segle IX és una fórmula de jurament a l'emperador Carles, conservada per Nithard i que ja constitueix, segons sembla, el document més antic del primitiu català:

«*Pro Deus amor et por christian Poble et nostro comu salvament, disdi en avant, in quant Deus savir et podir me dunat, si salvaré jo meon fradre Karlo et in adjuva et in caduna cosa, si com hom per dreit son fradre savan dist, et no quid il un altre faret et ab Luder neul plait numqual predais qui meon vol, cist meon frader Karlo in danno sit*».

Traducció al català actual: «*Per amor de Déu i pel cristià Poble i nostra comuna salvació, d'aquí endavant, enquant Déu saber i poder m'ha donat, així salvaré jo mon germà Carles i en ajuda i en qualsevol cosa, així com un home per dret a son germà deu salvar i no allò que un altre faria i amb Lotari cap pacte jamai tindrà que en mon voler, d'aquest, mon germà Carles en dany sia*».

No podem parlar, encara, d'una literatura catalana. Les Homilies —escrites— d'Urganyà són un poc més modernes, crec del segle X-XI. Si podem parlar, de totes maneres, de llengua catalana, parlada en tot el territori català, d'ençà i enllà del Pirineu, que és, per tant, una de les quatre llengües hispàniques... i no precisament la més tardana històricament. Esper que ningú porti la seva falta de seny fins al punt de voler dir o donar a entendre que el català no és una llengua espanyola.

Continuarà: Les Corts Catalanes i el Codi dels Usatges.

«Es Carnatge», una zona verda per Can Pastilla

I.- Situació. «Es Carnatge» és una gran franja costanera situada a l'est del municipi de Ciutat dins la barriada de Ca'n Pastilla.

II.- Valors. Segons el capítol 4, «Les accions estructurants» de la Segona Part de l'aprovació definitiva de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Ciutat, malgrat trobar-se davant la primera pista de l'aeroport, patint la inevitable contaminació acústica, ofereix unes possibilitats paisatgístiques incalculables, pot afirmar-se que és l'únic bocí de la costa del terme en la que encara poden recuperar-se totalment les condicions naturals (a excepció de Cabrera). També constitueix un dels jaciments paleontològics més importants d'Europa. Per tant, no podrà alterar-se de cap manera la costa...». A més, cal afegir que en la seva vessant costanera hi trobem una crosta de marges vermelles a la voreta amb fauna del Neotirrenià i Eutirrenià que compten amb un valor científic molt gran d'acord amb el Catàleg d'Espais d'Interès Cultural del Terme Municipal de Palma, considerant-se un dels jaciments de fauna de l'Eutirrenià, més importants de la Mediterrània, amb un valor científic «màxim», segons el mateix Catàleg. I ja més terra endins viu a Es Carnatge una estepa baixa de flor groguenca que és endèmica d'aquesta zona, és a dir que no existeix enlloc més.

III.- El règim urbanístic. El règim urbanístic de tota aquesta àrea és la de Zona d'Interès Paisatgístic segons el PGOU en quasi tota la seva totalitat, llevat

d'una petita extensió. La Zona d'Interès Paisatgístic és propietat municipal tret, és clar, de la zona marítime-terrestre que depèn de la Llei de Costes, classificada dins els Espais lliures públics del PGOU.

IV Degradació.- Així i tot, Es Carnatge mai no ha estat protegit, i malgrat això, el Catàleg d'Espais Culturals considerava molt bo l'estat de conservació de la seva franja costera ja fa una sèria d'anys. El seu procés de degradació va començar les primeres dècades d'aquest segle amb l'extracció de marescos que es duia a terme en les petites pedreres fetes en tota aquesta zona i que arribaven fins a Ca'n Pastilla (abans possessió de Torre Rodona).

Posteriorment, una part de la zona passà a mans dels militars, que hi establiren unes bateries antiaèries i hi construïren un petit quarter, trinxeres, túnels... L'extensió amb valors naturals pensam que era molt més gran i que ha anat minvant i deteriorant-se per tota una sèrie de causes: central tèrmica de Sant Joan de Déu construïda a l'oeste, a l'este Ca'n Pastilla es fa gran i ultrapassa el Caló de Son Caios o Clot d'En Bernadet, al nord la carretera i l'autopista de Llevant esquarteren literalment les antigues propietats de Son Mosson. Finalment, la primera pista de l'aeroport just davant (els avions hi passa per damunt). La contaminació i l'impacte ambiental produït per la central, l'aeroport i les dues vies circulatòries segurament han estat brutals. Ja més recentment l'ús d'una part d'Es Carnatge per a fer hi motocross, i la faci-

litat amb què els cotxes dels «domingueros» internaren pels pinars i les dunes han fet la resta.

Però no acaben aquí les desventures d'una àrea amb notables valors naturals prou tupa-da. Ara, 1989, aquesta zona d'Interès Paisatgístic segons el PGOU s'ha convertit en un autèntic ferm de més de quinze quarterades. Efectivament, des de fa uns mesos una gran part d'Es Carnatge s'ha cobert de milers de tones de residus sòlids, i en concret de material d'obra. Un monstroós abocador d'escombraries.

V.- Propostes. Ate-nent-nos a allò establert a la pàg. 199 de la Memòria del PGOE, on s'estableix que «es contempla la protecció integral d'aquells espais que..., alberguen comunitats animals i vegetals qualitativament importants» i se cita expressament Es Carnatge, i davant aquesta problemàtica detectada pel col·lectiu de Can Pastilla de l'Agrupació de Ciutat del PSM-ESQUERRA NACIONALISTE, o PSM-EN proposa:

—Aturar l'abocament d'escombraries

—Netejar tota la zona

—Convertir El Carnatge en la Zona Verda que necessita la barriada de Ca'a Pastilla. Es constatable que aquesta barriada és una de les marginades del nostre terme municipal. Segons unes enquestes feta per l'elaboració del PGOU, els campastillers es queixaren de no gaudir de cap espai públic de lleure. Pensam que ja és hora, quan s'ha complert el primer quadrienni de l'aprobació del PGOU de satisfer les demandes dels habitants de Ca'n Pastilla. Per a convertir El Carnatge en el Parc

de Ca'n Pastilla creim oportú:

—Afectuar una repoblació forestal intensiva a base d'espècies autòctones que faci atractiva estèticament l'àrea i minimitzi l'efecte sònic dels aterratges i sortides dels avions.

—Cobriments dels «forats» fets pels militars: túnels, trinxeres, emplaçaments de les bateries...

—Realització definitiva de l'eix ciclista i peatonal i que uneixi Palma amb S'Arenal i que revaloritzi la costa de Llevant, com preveu el PGOU, tot respectant l'entorn natural d'Es Carnatge, amb paviments que utilitzin poca superfície i siguin de matèries naturals (pedra, marès, talussos d'arena i terra...).

—Col·locació de panells explicatius dels valors geomorfològics i botànics de la zona, realitzant-se noves investigacions i estudis, i proposant activitats científiques i pedagògiques.

—Prohibició de l'accés de vehicles a motor.

VI.- Accions. Les accions que el PSM-EN ha duit a terme per aconseguir que s'aturin els abocaments d'escombraries i Es Carnatge sigui la Zona Verda que necessita Ca'n Pastilla:

—Denúncia davant l'Ajuntament de Ciutat.

—Denúncia davant Jefatura de Costes, a la Delegació del Govern.

—Pregunta amb sol·licitud de resposta escrita al Govern Balear.

—Contactes amb l'Associació de Veïnats de Ca'n Pastilla i el seu president, Antoni Mayol, que fan costat i recolzen totes les accions i gestions realitzades.

Col·lectiu de Ca'n Pastilla de l'Agrupació de Ciutat de PSM-EN

PERRUQUERIA DE SENYORS

PACO

LOCAL REFRIGERAT

Carrer Virgili, 1

CAN PASTILLA

GALERIES COMERCIAL PONENT

PAPERERIA UNIVERSAL

Diaris, revistes i papers

BAZAR-FERRERIA BADIA

Tot allò que heu de menester pel vostre bricolage

HAMBURGUESERIA PAJARO CARPINTERO

Menjars, begudes i bona companyia

SUPERMERCAT BADIA

Articles per menjar i per beure

Carrer Joan d'Austria, 9
Carrer Admirall Viera, 10
BADIA GRAN

CLUB DE TENNIS

BADIA GRAN

TRES PISTES

CLUB SOCIAL

Carrer Admirall Viera
(devora l'església)
BADIA GRAN

Notícies de l'Obra Cultural Balear

PRESENTACIÓ

Tal com ja us anunciàvem en la darrera Circular Informativa (27/7/89) la voluntat de la Junta Directiva és mantenir-vos informat del treball de l'OCB. Per aquest motiu us trametem aquesta comunicació. Us agraïrem tots els suggeriments i propostes que, en aquest aspecte o en qualsevol altre del funcionament de l'entitat, ens vulgueu fer arribar. Moltes gràcies.

Associació Voltor

Posada en marxa en període de proves del Canal 33 i de la R.A.C.

Tenim la satisfacció de comunicar-vos que projectam començar les proves de recepció del Canal 33, la Segona Cadena de TV3/Televisió de Catalunya, coincidint amb l'inici de la seva programació regular, el cap de setmana del 9/10 de setembre de 1989.

Aquest Canal de Televisió en la nostra llengua serà alhora complementari i competitiu amb TV3. Tenim raons per creure que, tot i dins l'estil de TV popular i "de penetració ràpida" que ha estat l'èxit de TV3, dedicarà més atenció a la promoció de la realitat cultural i lingüística de l'àmbit català, i en serà un exemple el concurs "La caixa sàvia". Hi haurà també moltes transmissions esportives i pel·lícules. De totes maneres, suposarà un augment significatiu d'informació, cultura i entreteniment en català, abans de la posada en marxa de la televisió comercial o privada, la qual emetrà bàsicament en castellà.

Aquestes són les instruccions per poder sintonitzar amb el Canal 33:

- **antenes individuals:** cercar, amb el selector de TV de la banda d'UHF, manual o automàtic, la sintonia del canal 51.
- **antenes col·lectives:** els qui adaptaren el seu dia l'antena col·lectiva per tal de poder rebre TV3, i que empen el sistema de "banda llarga", no hauran de fer cap modificació, cal actuar com amb les antenes individuals. El sistema de "banda llarga", que és el més econòmic, se sol aplicar a cases de pisos de fins a unes cinc plantes i amb un màxim d'unes 10 preses o habitatges. Les altres antenes de finques urbanes, anomenades "grans col·lectives", que empen sistema d'amplificació monocanal, hauran de fer afegir un mòdul a un instal·lador de confiança (que al mercat costa unes 15.000 ptes) i afegir-hi la mà d'obra.

OCB/Voltor assessoraran els socis que ho vulguin, per evitar sorpreses desagradables. Cal cridar al núm. 46.46.97, o als telèfons d'OCB (72.32.99, 71.79.48, 71.48.57). També aconsellarem a qui ho demani sobre l'adaptació de receptors de TV al sistema dual (permet escoltar i enregistrar els programes de TV3 i Canal 33 en versió original; en general té un cost molt reduït, evitant, si es vol, l'adquisició d'un televisor o videomagnetoscopi "ad hoc").

També fem sebre als nostres socis i simpatitzants que des del propassat dia 26 d'agost torna a emetre, també en període de proves, l'emissora de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, la R.A.C. (Ràdio Associació de Catalunya), per la freqüència 106.8 del dial d'F.M. Es una estació dirigida al públic més jove i amb música de consum popular, però feta amb molta dignitat i amb locució exclusivament catalana.

Sembla per altra part que s'han pogut arreglar els problemes tècnics que afectaven crònicament la recepció de Catalunya Música (88.8 F.M.), la prestigiosa emissora de música clàssica i contemporània.

Esperam poder parlar molt prest de la recepció de la ràdio i la Televisió autonòmiques del País Valencià a les nostres Illes.

CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Per acord de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Palma, s'ha aprovat dur a terme una **Campany de Normalització Lingüística** unitària i que coordini la política lingüística de les tres institucions. L'OCB ha rebut l'encàrrec de gestionar-la tècnicament i n'ha designat coordinadora la Sra. Aina Moll. L'OCB, que considera aquesta campanya enormement positiva per al redreçament lingüístic del país, posarà a la seva disposició la seva infraestructura de serveis i l'experiència de molts d'anys de feina per la llengua catalana.

CURSOS DE CATALA

El dia 16 d'octubre comencen els cursos de català per a adults. Com cada any, la inscripció al Servei de Cursos de Català de l'Ajuntament de Palma es farà a l'Oficina de Turisme de la Plaça d'Espanya (des del dia 11 de setembre fins a dia 6 d'octubre). Enguany es manté el mateix horari d'altres anys (matí, horabaixa i vespre), però s'amplia l'oferta de cursos al vespre: tres locals diferents al centre (Can Alzamora, C.P. Eugeni López i Estudi general Lul·lià); i classes als barris de: El Molinar, Polígon de llevant, Sant Jordi, Sant Josep, S'Arenal, Son Canals, Son Cladera, Son Espanyollet, Son Ferriol, Son Oliva, Son Rapinya i Son Sardina.

A més dels cursos a barris de Palma, l'OCB es farà càrrec de la formació dels funcionaris de l'Ajuntament de Palma i dels organismes que en depenen.

El mes d'octubre començaran també els cursos de català per a funcionaris de la CAIB que des de l'any passat gestiona l'OCB.

Exàmens, convocatòria de setembre: El termini d'inscripció acabarà dia 26 de setembre, i els exàmens es faran els dies 27 i 28 de setembre.

SETMANARI POPULAR EN CATALA

S'ha inclòs una partida de 2 milions de ptes als pressupostos de la CAIB per a 1989 per a aquest projecte, gràcies a gestions de l'OCB. El setmanari és un projecte molt important per contribuir a la normalització lingüística als mitjans escrits. S'ha atorgat a la nostra associació aquesta quantitat, després de considerar la petició i el projecte, molt detallats, que presentarem a la Conselleria de Cultura. Projectam treure al carrer, durant el darrer trimestre de l'any, les primeres edicions d'aquest setmanari. El projecte aportarà també, com a acció concertada, les aportacions compromeses per més de 400 socis i simpatitzants de l'OCB, a raó de 5.000 ptes per persona. Atesa la gran importància i abast del projecte, convidam a tots els qui puguin col·laborar-hi (als mitjans de redacció, distribució, publicitat, etc) que es posin en contacte amb la nostra gerència. Una reunió monogràfica sobre la matèria serà convocada el mes d'octubre. Cal que el projecte surti endavant, per tenir una veu pròpia als mitjans de comunicació escrits i poder analitzar fets i esdeveniments des de la perspectiva nacional i dels Estatuts de l'OCB.

RECEPCIÓ DE TV3 AL PAÍS VALENCIA

L'OCB s'ha sumat a la campanya empresa per l'entitat germana Acció Cultural. Hem pres nombroses iniciatives de suport actiu, tal com: estudi legal i polític sobre la matèria; carta al Ministre de Comunicacions Sr. Barriónuevo (a qui tenguérem ocasió d'explicar el sentit de la recepció dels canals públics de TV a l'àmbit dels Països Catalans, a Palma, el mes de novembre passat); contactes amb els òrgans d'ACPV, donant sempre suggeriments pràctics d'actuació; etc. En aquests moments, la nostra impressió és que es guanyarà la batalla política, per la muntanya d'arguments de tot tipus a favor de la recepció de TV3 al País Valencià, a la qual cosa estarem molt orgullosos d'haver contribuït, ja que es tracta d'una prioritat absoluta per a una mínima normalització i comunicació cultural entre les Comunitats Autònomes germanes d'història, llengua i cultura, per no esmentar el risc potencial que, amb un precedent així, podria córrer la pròpia recepció de TV3 a les Illes Balears.

ALTRES INFORMACIONS

"Miramar". La delegació de l'OCB a Valldemossa ha tret el primer número de la seva publicació, que serà trimestral. Amb aquesta ja són 12 les revistes de delegacions de l'OCB als pobles de Mallorca. Si us voleu subscriure, tenim fulls a la vostra disposició.

Universitat Catalana d'Estiu, 1989. S'ha celebrat a Prada de Conflent la XXI edició de la UCE. Hi han assistit unes 800 persones, amb una participació d'illencs aproximadament del 10 % gràcies a les beques atorgades per l'OCB (amb ajudes de l'Ajunt. de Palma i del CIM) i per la UIB.

GIMNAS ZEUS

MATRÍCULA GRATUITA

culturisme aerobic SUECCI

C/ SINGLADURA, 13 TEL. 262244 CA'N PASTILLA

Restaurant Messon OS CANTEIROS

som
especialistes
en menjars
gallecs i
tapes
variades

Carretera
de l'Arenal
(baixos Hotel Linda)
Tel. 26 26 74
CAN PASTILLA

Ses Cadenes

Un poble en festes... senyal de vitalitat

Refresc per a la tercera edat.

Qualque dia havia de passar. Que es digui poble o barriada o simplement Ses Cadenes, quina importància té si el que importa es va perdent: fer poble, fer comunitat. Bé, qualque dia havia de passar a Ses Cadenes, aquest dia ja ha arribat. L'any 1989 passarà a la petita història de la nostra zona com l'any del retrobament amb una tradició perduda. Hem de dir que el mèrit és de l'Associa-

ció de Veïns, que presideix Diego Tèbar.

El reportatge gràfic hi diu molt més que les paraules: fadrins, casats, mares, púbers, padrines i el tamborer que anuncia la festa. I Gabriel Amengual, on era que no surt a les fotos amb els fadrins? El varen lesionar al futbol i va haver d'anar a urgències. I Vicenç Pastor, que va fer d'àrbitre? No ho sabem. Bé, són petites errades

d'un reporter que, si no ho ha fet tot bé, almanco ha fet el que ha pogut.

Un poble que encara troba temps per dedicar-lo a les festes, i fins i tot fer una missa en honor de Sa Celestial Patrona, la Mare de Déu dels Angls, és un poble sa i que deixa un bon llegat als seus fills.

Fra Adolfo de Villarroja, capellà de Can Mateu.

Les dones.

Els casats.

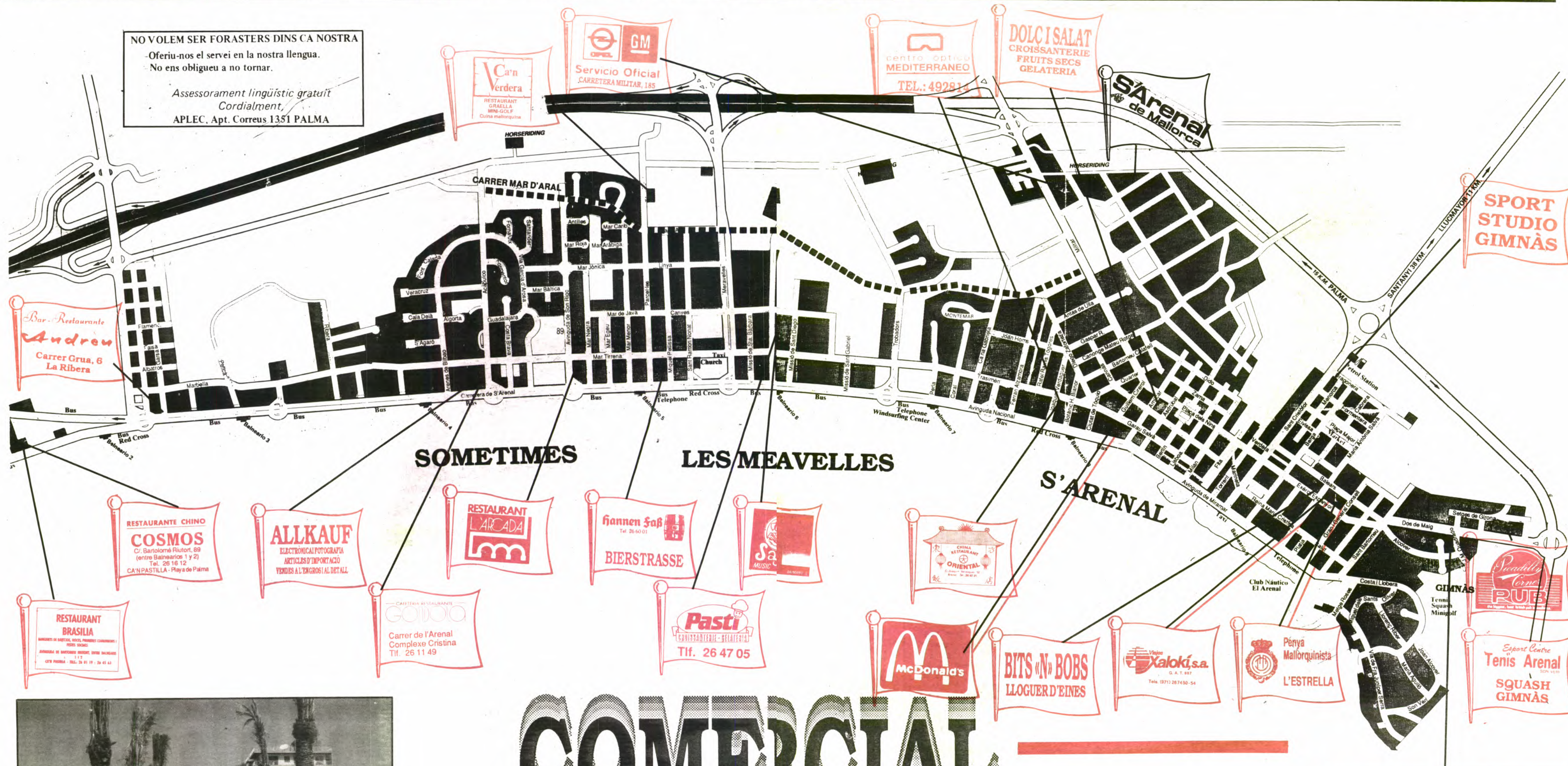

Els fadrins.

NO VOLEM SER FORASTERS DINS CA NOSTRA

-Ofriu-nos el servei en la nostra llengua.
-No ens obligueu a no tornar.

Assessorament lingüístic gratuït
Cordialment,
APLEC, Apt. Correus 1351 PALMA

COMERCIAL ARENALERA

Beber y Comer
SA FOGANYA

POLLASTRES rosits per menjar o per endur-se'n
Qualitat en HAMBURGUESES, «PINCHOS» I ENTREPANES
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
Tels. 26 90 17 - 10 - S'Arenal de Mallorca

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIÀRIA

S'ARENAL, al carrer dels Trobadors, devora la platja, pis amoblat, tres dormitoris dobles, dos banys complets, cuina amoblada i equipada, sala menjador, galeria, terrassa amb vista a la mar i a la muntanya. Des de juliol a setembre el lloc per 650.000 ptes. Tel. 245250.

PISOS I XALETS
per llogar a la comarca de S'Arenal.
FIQUES SASTRE BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un miler de metres quadrats a S'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hores. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

CAN PASTILLA, davant l'Hotel Oasi, lloc primer pis molt gran, apte per dispensari, agència de viatges... Tels. 469424 - 468493, de 13 a 16 hores.

IMMOBILIÀRIA MIR-AMENGUAL

COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BENS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de San
Cristòfol, 16
Tel. 26 92 50
S'ARENAL

IMMOBILIÀRIA BALEAR C.B.

A.P.I.M. DARDER
CARRER DE SA FONT, 66
TELF.: 662402 - 662411
FAX.: 662161
LLUCMAJOR

SANT JORDI, terreny rústic, 11.250 m², 4.500.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

NECESSIT FINCA fins a 4 quarterades, entre ses Cadenes, es Pillarí i s'Aranjassa. Telf.: 491016.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

TRANSPAS LOCAL gran, al carrer Trasimen de S'Arenal. Actualment serveix d'oficina. Telèfons 268201 - 490152.

TRANSPAS restaurant per una tercera part del seu valor, per no poder atendre. Contracte indefinit. Local que pot servir per qualque altre negoci. Tel. 710087.

SON FERRIOL, planta baixa, sotil obert amb terrassa, jardí, dormitoris, cuina amoblada amb fusta del nord, venc per vuit milions de pessetes. Facilitats. Tels. 244422 - 243729.

ES MOLINAR. Pis en finca de tres anys, tres dormitoris, venc per sis milions, dos milions i mig d'entrada. Tel. 249775.

ES MOLINAR, venc pis al carrer del Tinent Torres. Quatre milions vuitcentes mil ptes. Tel. 242531.

CAN PASTILLA, lloc apartament de tres dormitoris. Tel. 460689.

BELLAVISTA, venc apartament 3 dormitoris, bany, lligador, traster, energia solar, jardí, vista a la mar, a 15 minuts de Ciutat. Tel. 710704.

TRANSPAS consultori de telèfons i licoreria a Can Pastilla. Tlf.: 261368.

VENC PIS amoblat, de dues habitacions dobles, a les Palmeres. 4.000.000 de pessetes. Telf. 264167.

TRASPAS LOCAL de 250 m² a l'altura del balneari 8 de S'Arenal, per tres milions de pessetes, lloguer 70.000 ptes. Tel. 261671.

ARENAL, 2 pisos fets 1 de sol, 6 dormitoris, 2 banys, gran cuina, amoblat. 10.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ARENAL, 4 dormitoris, 90 m² de terrassa, vistes a tota la badia, sense mobles. 8.400.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

LES MERAVELLES, dúplex 100 m. 3 dormitoris, zona tranquil·la, sense mobles. 15.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ARENAL, pis 3 dormitoris, 100 m², amoblat, molt bones vistes. 8.500.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ARENAL, planta baixa, 150 m², nova construcció, 3 dormitoris. 10.500.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

BADIA GRAN, xalet adosat, 3 dormitoris, nova construcció. 14.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

CAN PASTILLA, pis 2 dormitoris, amb terrassa, amoblat. 5.400.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ARENAL, locals de nova construcció. 14.000.000 a 30.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

URBANITZACIO SA TORRE, solar 1.000 m², primera línia, tancat, edificable 300 m². 12.600.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

DAVANT el Palau del Rei a Marivent venc estudi. Dos milions de pessetes al comptat. Tlf.: 410522.

LES PALMERES, solar 1.140 m², tancat. 5.800.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ZONA LLUCMAJOR, rústica, 2 quarterades, casa, 1 dormitori, sala - menjador amb ximeneia, porxada tancada, 700 arbres fruiters, regadiu per goteig. 14.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

EL PIL·LARI, hostal 300 m², planta baixa, 10 habitacions, gran cuina industrial, 3 sales, equipat completament. MIR - AMENGUAL. 269250.

ZONA SON VERI, planta baixa amb jardí, 100 m², habitables, 20 de terrassa, 100 de jardí. 12.600.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

ZONA SON VERI, traspàs gelateria a 50 metres de la platja, bal. 9. Traspàs restaurant bal. 8-9 a 50 metres de la platja, molt ben muntat. Venc bar 160 m², categoria primera especial, bal. 9. MIR - AMENGUAL. 269250.

ARENAL, traspàs souvenir, supermercat, bona situació, contracte indefinit. 16.000.000 ptes. MIR - AMENGUAL. 269250.

SNAT JORDI, en construcció, entrega de claus a finals d'any, 110 ml., traster, ximeneia, garatge opcional. 10.000.000 ptes., facilitats. MIR - AMENGUAL. 269250.

LLOGUERS zona Can Pastilla - Arenal, apartaments, xalets per a la temporada d'estiu o per a tot l'any. MIR - AMENGUAL. 269250.

APARCAMENT al carrer Xabec de Can Pastilla. Trucau hores de menjar i per la nit. Tels. 462228 - 463051.

APARTAMENT amb una habitació doble i una individual, lloc per temporada o per mesos a Can Pastilla. Tel. 460689.

LES PALMERES. Lloc apartament amoblat i nou. Dues habitacions dobles i piscines comunitàries. Tel. 465935, hores d'oficina.

S'ARENAL, entre els balnearis tres i quatre, a primera línia, lloc pis amb dos dormitoris. Tel. 232810.

S'ARENAL, lloc apartament nou i amoblat. Tel. 461569. Senyor Navarro.

CAN PASTILLA, a primera línia, lloc apartament, rentadora automàtica, TV, bones terrasses. Mesos d'estiu. Tel. 269207, mig dies.

CAN PASTILLA, apartament 4 dormitoris, 2 banys, lloc. Tel. 260640.

CAN PASTILLA, lloc apartament, dos dormitoris dobles, gran sala menjador, bany, lligador, televisor, rentadora, vista panoràmica. 75.000 ptes., mesos d'estiu. Tel. 752711.

CIUTAT JARDI o S'Arenal, cerc apartament per llogar. Tel. 758226, dematins.

LES PALMERES, venc pis, 2 dormitoris, 2 banys, sala, cuina, terrassa, vista a la mar. 3.500.000 ptes. Tel. 265020.

S'ARENAL, lloc pis tres dormitoris, vista a la mar. Carrer Salut, 21-7c. De 17 a 20 hores.

LLUCMAJOR, lloc planta baixa. Cridar hores de comerç. Tel. 661832.

ANIMALS DE COMPANYIA

CLINCA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels. 491736 - De di-lluns a divendres, de 17 a 20 hores.

BORSA DEL MOTOR

Seat Ibiza, PM-N. 700.000 Ptes. Panda Marbella, PM-N, 530.000. Volkswagen Polo, PM-N, 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P, 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. AGENCIA OFICIAL RE-NAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

JOIERIA RELOTGERIA

MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE
MALLORCA

S'VIAGES
S'arenal

Bitllets d'avió i de vaixell.
Vols xàrters.
Crediviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Amílcar, 16.
Tels. 266673-261265.
S'Arenal de Mallorca.

CRISTALLERIA LLUCMAJOR

Acristal·laments d'Obres - Miralls - Vidres de color - Decorats - Vidreres Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó.	
—Useu lletres majúscules.	
—Escriuiu dins el requadre el text.	
TEXT:	

Ompli aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 - 07600 - SES CADES DE S'ARENAL

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu de vers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIES

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES S'ARENAL
Billets d'avió i de vaixell
Vols xàrter
Crediviatge.

Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili.
Telèfons: 266673-261265.
S'Arenal.

VIATGES JUTLANDIA TOURS, lloguer de cotxes, vols xàrter, oferta Canàries 2 per 1 (el seu acompanyant de franc), Londres des de 16.000 Ptes. Carrer Miramar, 25 - bis. Tel. 263585.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENC BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 7'50 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VENC ciclomotor Mobylette Liberty, color blau metal·litzat, amb intermitents, per 55.000 ptes. Tel. 238981.

OUS FRESCS
de gallina rossa
Servici a restaurants i hotels cada tres dies.
Preus interessants.
Granja Acosta.
Llucmajor.
Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferrer.

VENC NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENC CASA gran, 1.000 m²., cente Llucmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

PERSONALS

FADRI, 32 anys, periodista, vull relacions formals amb senyoreta bonica i simpàtica. 710087.

FADRINA, 40 anys, ATS, vull formar una família amb fadrí culte i simpàtic. 710087.

VIUDA, 55 anys, estudis, vull relacions amb cavaller culte. 710087.

SEPARADA, 24 anys, molt maca, simpàtica, vull relacions amb cavaller culte i formal. 710087.

FADRI, 41 anys, policia nacional, vull relacions formals amb senyoreta culta. 710087.

ENGINYER TECNIC, 50 anys, posició social alta, estudis superiors, vull conèixer senyora intel·ligent, bona mestressa de casa, amiatad de moment. Que no fumi. Apt. 10.237 - Palma.

CAP DE VENDES, 34 anys, rossa, varis idiomes, independent, seriosa, caràcter sincer, agradable. Aficionada als esports aquàtics i a la naturalesa. Em vull casar. Apt. 10.093 - Palma.

MESTRESSA DE CASA, bona presència, estalvis suficients, vida tranquil·la, hobby la jardineria, cultivar; senyor senzill de bona salut, sense vicis, formar família. Apt. 10.237 - Palma.

SEPARADA, 28 anys, independent, 1'60, prima, nacionalitat estrangera; voldria formar una família amb senyor amant dels nins i de l'esport. Apt. 10.093 - Palma.

SEPARADA, maca, figura excel·lent; la meua vida sentimental és un fracàs, estic interessada a conèixer senyor amb fins seriosos. Amiatad, de moment. 247912.

SENYOR NEGOCI TEXTIL, mitjana edat, alt i bona presència, esdevinidor resolt; cerc senyoreta intel·ligent, solvent, per formar parella i família. 247912.

AQUARI, bon caràcter, 29 anys, tendre, amorós, bona posició social i econòmica; contactaria amb senyoreta que es sentís fora de lloc. 710087.

CERC L'AMISTAT d'una dona dolça, simpàtica, seriosa. Estic disposat a oferir-li tot el meu amor si ella paga la pena. Cinquantí solitari. 710087.

CAVALLER estranger voldria trobar senyora o senyoreta que es vulgui casar a canvi d'una respectable quantitat de doblers. Ap. de Correus 10.093 - 07080 - Palma.

VIUDO, 30 anys, amorós, voldria conèixer al·lota que m'envolti de felicitat, bona companya, crida al 710087.

PERRUQUERA, bona presència, fadrina, guapa, senzilla, m'agraden els homes amorosos, m'agrada la música i sobretot la lenta. Senyor de 27 a 33 anys, crida al 710087.

DIVORCIAT, seriós, formal, si tu cerques amor, jo cerc amor, els dos en una eterna passió. Crida i no ho oblidis. 710087.

SEPARAT legal, 56 anys, vida resolta, molt bons estalvis, nivell cultural mig-alt, visc sol, no tinc fills, xalet, casa de camp, si em crides et faré feliç. 710087.

ESCULTORA, 34 anys, som rossa de pell llarg i arrissat, molt atractiva, som una fantàstica cuinera i una bona mestressa de casa. Si em vols conèixer ho sabràs, també som simpàtica, agradable i molt amorosa. 710087.

PERIODISTA, 38 anys, fadrí, m'encanten les dones, però quan estic sol només m'agrada una, la més somniada i la que sempre és a la meua ment, esper que siguis tu, cor meu. 710087.

JOVE, 22 anys, gran personalitat, em sent sol, molt amor per oferir per fer feliç la dona que m'estimi com a marit, som atractiu i molt simpàtic, ho sabràs tu mateixa quan em coneixis. 710087.

DONA D'UNA cinquantena d'anys, s'ofereix per fer neteja a cases de s'Arenal, a 500 Ptes. l'hora. 260380.

AGENT DE SEURETAT, 39 anys, no és impossible la felicitat en l'amor, jo esper trobar-la, m'agradaria que tu fossis la senyora, amorós. 710087.

DIVORCIADA, 43 anys, voldria trobar cavaller d'uns 39 a 44 anys que siguin amorós, atractiu i que els agradin molt els jocs, si ho vols em pots cridar al 710087.

SOM un taxista de 48 anys. Tenc de tot, me falta una companyera per compartir-ho. Si tens entre 35 i 45 anys, telefona al 265861 i demana per mi.

ENCARRREGAT de cafeteria cerca dona de 30 a 40 anys per a relacions serioses. Tlf.: 265892.

FUNCIONARI, 26 anys, fadrí, la soledat envolta la meua vida de turment, voldria trobar al·lota de 18 a 26 anys que sigui amorosa i molt graciosa. 710087.

ESTUDIANT, 20 anys, visc sol, cotxe, t'espera tu, dona dels meus somnis adorables fins que arribis al meu cor i d'una fletxada em facis tornar boig d'amor. 710087.

MESTRA, 32 anys, em voldria casar amb un home molt ben dotat, però sense vicis, crida, t'esperaré amb ansietat. 710087.

VIUDA, 55 anys, sense fills, el meu cor obri les seves portes de pinte en ample i no les tancarà fins que trobi el meu gran amor, gaudirem de la vida. 710087.

NO PUC TROBAR la sort en l'amor, si tu em pots ajudar endavant, crida, jove de 30 anys, ros, grans ulls negres, 1'73, prim. 710087.

NEGOCI PROPI, 45 anys, seriosament, cerc senyora que em faci feliç i, per suposat, jo a ella, amor mutu. 710087.

S'Arenal
de Mallorca

265005

EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA

Concursos a tope les matinades arenaleres. En aquest cas, el Joy Palace Discoteque.

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afecionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

VENC ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

SENYOR atractiu, corpulent, professió superior, capital elevat, fortuna personal; em trobo sol, voldria relacionar-me amb algú per amistat / família; senyoreta educada. 710087.

DIVORCIADA, 48 anys, alta, atractiva, idealista, cultura general, visc sola, fills independents, importants estalvis, alguns negocis; voldria trobar senyor bo per formar parella. 710087.

ADMINISTRATIVA, d'idees clares, ingressos elevats, senzilla, elegant, alta, atractiva; vull formar parella amb senyor educat per fins matrimonials. 710087.

DIVORCIAT, 44 anys, 1'87 d'alçada, bona presència, cultura àmplia, cap vici, amable; vull formar una família amb senyora senzilla, que li agraden els animals, el camp i la casa. 710087.

CUINER, alt, guapo, bon físic, 90.000 ptes. al mes, estudi propi, cotxe, sol, béns importants, m'agraden els animals, la muntanya, els toros; senyoreta semblant. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

DIRECTOR GERENT, 50 anys, sense problemes economics, voldria conèixer senyora, no importa si té fills, fins seriosos matrimonials. Crida'm al 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans, xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resolt. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, viuda, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns economics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímida. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviàtic obtindrà el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vicis, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

SEPARADA legal, 51 anys, 1'76, dinàmica, elegant, seriosa. Voldria senyor responsable, bo i simpàtic. Llar. 710087.

VIUDA, 67 anys, casolana, varis negocis de comestibles, neta, m'agrada la música romàntica, marxosa. Voldria amistat amb senyor seriós, actiu, simpàtic. Fins seriosos. 277990.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, prim i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)71 0087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trobo massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, deserta, de 25 a 40 anys. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, vídua, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessito un company fidel, educat, per conviure plegats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

CRISTALLERIA

**EL ESPEJO
VIDRERES
EMPLOMADES,
GRAVATS ARTÍSTICS,
VIDRES DE
SEGURETAT,
TANCAMENT DE
GALERIES AMB
ALUMINI I CRISTALL,
VIDRES I MIRALLS EN
GENERAL, MAMPARES
DE BANY.
CARRETERA DE
MANACOR, 426
CASA BLANCA - TLF.: 249039**

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resolt, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzill, molt bo, sense vicis, net. Apt. 10.237 (Palma).

SENYORA, 56 anys, cabells castans, atractiva, 1'72 d'alçada, aspiracions, escriure, teatre, agradable conversa, senzilla, comprensiva; senyor amb fins amistat / formar una família. 710087.

ARIES, impulsiva, optimista, divertida; feina pròpia, sense problemes; voldria conèixer jove de fins a 33 anys per una possible història d'amor. 710087.

PINTOR de professió, músic d'hobby; voldria conèixer senyoreta fins a 33 anys que li agradi la música i un poc la bohèmica. 277990.

S'Arenal
de Mallorca

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet, m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys, fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys, 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí, voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina / viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva, intel·ligent, 180.000 al mes, pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereixo el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys. 247912.

ESTUDIANT, esportista, m'agrada la muntanya, m'apassionen les regates; contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts. Exclusiva amistat. 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'alçada, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i si és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 36 anys, bona presència, cotxe, xalet, resident a poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

INDUSTRIAL, 57 anys, estatura mitjana, simpàtic, natural de Cáceres, visc a Palma, totes les comoditats; em falta el teu amor, senyora comprensiva, educada, indiferents fills. 277990.

VIUDO, 60 anys, encara faig feina, 90.000 ptes. al mes, algunes cases, cotxe, fill casat, m'agraden els toros, els esports, viatjar; senyora jovial amb ganes de viure. Crida'm al 710087.

PROPIETARI FABRICA, 43 anys, alt, mallorquí, 170.000 ptes. al mes, estalvis elevats, prim, cabells negres, bona presència, inquietudes culturals; vull formar parella amb senyora responsable. 247912.

MENJARS CASOLANS

**SOM ESPECIALISTES
EN XOT I PORCELLA
FEIM PRESSUPOSTS
PER A BATETJOS,
COMUNIONS I BODES
APARCAMENT PROPI
ELS DILLUNS
TANCAT
AVINGUDA DE
CARLES V - TEL.: 661117
LLUCMAJOR**

**PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA
N Y E G O S
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca**

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec?! Doncs acosta't més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

FADRI, 24 anys, professió important, 145.000 ptes. al mes, pis i cotxe propis, salut excel·lent, nacionalitat italià - espanyola; cerc senyoreta formal, intel·ligent, per fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

FRUTALES LLUCMAJOR

Arbres fruiters
Avets de Nadal
Palmeres
Plantes interior i exterior
Carretera de s'Arenal a l'entrada de Lluçmajor

Croissants calents, entrepans i pastissos, gelats i begudes.
Tot pel teu berenar.

Carrer del Pare Bartomeu Salvà, 8.
(Carrer de la Porciúncula).
Tel. 264705 - s'Arenal.

S'Arenal
de Mallorca

265005

GASTRONOMIA

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Sra. Susana.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Meravelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, frit, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdagué, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Lluçmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Lluçmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

Jardiner diplomad. Construcció i conservació de jardins. Endreç de Palmeres i instal·lació de regadiu. Telf. - 490321. S'Arenal.

CERC FEINA d'administratiu. Títol de batxiller i COU, faig estudis d'informàtica de gestió. Coneixements de mecanografia i maneig d'ordinadors. Demanar per Joana al telèfon 661861.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peus. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. - 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

SENYORA de neteja, s'ofereix a 600 ptes. l'hora. Telf. 413269 - 770348.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

DONA de fer feines per hores s'ofereix a s'Arenal i Cala Blava. Tel. 265838.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de s'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA de fer feines s'ofereix per hores. Tel. 269225.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

dolç i salat

CROISSANTS CALENTS, ENTREPANS I PASTISSOS, GELATS I BEGUES.

PREPARAM ASSORTIMENTS DE CROISSANTS I FRUITES SEQUES PER A LES SEVES FESTES, BATEJOS I COMUNIONS

Carrer Amílcar, 16 - B
Tel. 268932
S'ARENAL

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BALL DE BOT, al·lota jove en dona classes. Grups reduïts. Econòmic. Per informació: 416445. Demanar per na Maite.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correuges de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

CUINER amb experiència s'ofereix per hores o de nit. Barbacoes, cafeteries, restaurants o particulars. Tel. 268675.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pil·lari.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

AL·LOTA s'ofereix per tenir cura de nins i per fer neteja per hores. Trucar els vespres. Bàrbara. Tel. 271316.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

LOCUTORS I LOCUTORES de ràdio que sàpiguem parlar en mallorquí se necessiten. Tlf.: 462626.

DONA d'una quarentena d'anys s'ofereix per fer neteja per hores a S'Arenal. Tlf.: 491042.

TALLER DE COSTURA ESTRELLA

Feim confeccions i tot tipus d'arreglos

Carrer Terral, 36 baixos (davant l'Hotel México)
S'ARENAL DE MALLORCA

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

SENYORA s'ofereix per a servei domèstic 4 dies cada setmana. Tel. 269225.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. **JOSEP MARTINEZ**. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

AL·LOTES de 15 a 19 anys, necessit per tenir cura d'oficina. Necessari idiomes, mecanografia i simpatia. Tel. 710087.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de Sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, canvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **ELECTRONICA EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

TINTORERIA-BUGADARIA. Super Clean. Cobertors, flassades i tot tipus de roba. Carrer Sant Antoni de la Platja, 8. Tlf.: 260370. Can Pastilla.

BUGADERIA LLITHERNA. Podeu rentar vós mateix la vostra roba. Carrer Virgili, 29. Can Pastilla.

Restaurant Messon

BADIA

Menjars casolans, caragols a la mallorquina, pebres torrats, llom amb col, freixura fregida, sopes mallorquines, pa amb oli i pernil

Carrer Admirall Moreno s/n.
- BADIA GRAN

BUGADERIA i tintoreria Launderette. Rentau vós mateix. Rentat en sec. Carrer Sant Antoni de la Platja, 8. Tel. 260370 Can Pastilla.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

ENSENYANCES

FRANCES i anglès, classes particulars a s'Arenal. Tel. 269946.

IDIOMES 92
TRADUCCIONS
TÈCNiques
CLASSES D'ANGLÈS,
ALEMANY I ESPANYOL
PREUS ECONÒMICS
CARRER DE BARTOMEU
CALAFELL, 6 BAIXOS
TELF.: 491998
07600 S'ARENAL

FRANCES, ANGLÈS, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona s'Arenal. 263881.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

T'oferim cursos de programació en:

BASIC
DBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *

*(el de l'AMSTRAD PC) i de formació d'usuaris en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.
A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:
BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPÀS.

Carrer Balears, 25-2-1.
Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

S'Arenal de Mallorca

«Hora Felç», o els acords
per a la zona Dos de Maig

Manolo Manjón

Sembla que els nostres governants llucmajorers es retrassen un poc a l'hora de cercar millores per a la població arenalera. Amb una paraula, que uns acords que es degueren prendre a l'inici de la temporada turística es fan efectius dia 16 d'agost. Però, com diu l'adagi: «mai no és tard si l'alegria és bona». I esperem que aquestes pautes de comportament i acord siguin escrupolosament respectades i no només reflectides en un document per després no fer-se efectives per part de ningú.

Tot així ho dic perquè, durant el mes d'agost i en el dia que he indicat abans, industrials i comerciants de la zona Dos de Maig van ser invitats a una assemblea auspiciada per l'Ajuntament de Llucmajor, representat pels regidors socialistes Valenzuela i Tomàs Garcías, aquest últim com a batlle accidental, manifestant en un document escrit que els acords serien vinculants per a tots els usuaris.

I ara els diré l'acord al qual es va arribar, el qual crec que és convenient que conegui tota la ciutadania, i més després que aquests acords hagin aixecat polèmica i susceptibilitats. Però, què tindrà aquesta zona del carrer Dos de Maig? Vostès mateixos en reguin les oportunes conclusions, encara que alguns les expressin, ja, a crits.

1.- El tema de la recollida dels fems. Tots els hotels que tinguin disponibilitat dins del seu propi solar habilitaran una zona per a contenidors. Els que no en tinguin, tindran cura de

mantenir-los perfectament nets i vigilaran l'hora de treure els fems, que serà a partir de les dues i de la matinada.

2.- El tema dels renous. Es comprometen tots els bars i discoteques, a partir de les 0'30 hores, a mantenir els seus locals perfectament tancats i perquè els renous no surtin a l'exterior.

3.- El tema de l'«Hora Felç». Des del passat divendres, dia 18 d'agost, per acord de l'assemblea, queda prohibit efectuar aquest servei, l'Ajuntament es compromet davant de l'assemblea que els infractors d'aquestes normes —tots ells?— siguin sancionats com pertoca.

4.- El tema dels tiqueters. Es permetrà per part de l'Ajuntament que els tiqueters puguin efectuar el seu treball, sempre sota aquestes normes: un tiqueter per cada cinc assalariats degudament justificats davant la Seguretat Social, es dona un termini a tots els interessats per presentar les instàncies fins el dia 25 d'agost, transcorregut aquest termini, durant la temporada i no es permetrà més altes de tiqueters.

I això és el que diuen aquests acords. Alguns es demanen per què hi faltà un punt com per què l'Ajuntament és, de vegades, tan estret recaptant i d'altres tan generós. Amb una paraula, per què al carrer Dos de Maig no es recapta actualment l'ocupació del sol públic?

Això que ens ho diguin. Que ens convencin i sigui entesa aquesta anomalia per certs empresaris, no vol dir que sigui entès per la resta dels ciutadans que paguen impostos.

Des de la meva butaca...

Manolo Manjón

Drets de l'home i joventut, avui

Jo, que sempre som a les mateixes. La nostra joventut està perduda, camina cap a un penya-segat, que és més el vici que tenen que les ganes de treballar. Jo diria que, de vegades, tot això són calúmnies. Que tenim un desconeixement total dels nostres joves. Que no estem amb ells, que estem més amb els nostres prejudicis que amb les seves raons, i aquests prejudicis vénen condicionats per moltes coses.

Qui subscriu aquestes ratlles no es pot tenir per jove. Té una incipient calvície, presumeix d'una certa panxa burguesa, té l'esdevenidor resolt —això és broma—. I, per acabar, té més de quaranta anys.

Aleshores, per què escriure sobre els joves! Éssers immadurs, persones sense creències religioses —no tots—, individus que en molts casos són una gran càrrega per als seus familiars i molts cops també per a la mateixa societat competitiva on es troben immersos.

I per què parlo d'aquest tema? Bé, doncs en parlo perquè, això, per a mi, és un cas de consciència. Per a altres, el més important són les seves vacances, el seu egoisme que els porta a la insolidaritat total. Els seus problemes econòmics o familiars és el que presideix els seus actes. I la cançó passa per altres coordenades, «no només per fer l'amor en un Simca 1.000».

Jo, a la joventut, la identifico amb unes altres sigles. Els identifico com a persones vàlides, com a persones sense prejudicis, com a éssers lliures. I aquestes persones ens demanen molt. A mi, a vostès. Els nostres fills, els nostre germans i tota la joventut ens demana que els compreguem, i segurament hi ha moltes formes de comprendre'ls, si no és que tenim la màquina d'entendre tancada a tot el que sigui progrés. I la nostra joventut, els ho asseguro, és pro-

fundamente progressista i, com a tal, eminentment solidària.

Si això no fos cert, per què joves de tot el món reclamen quan nova Declaració dels Drets de l'Home? Perquè, i això és verídric, no només a Galícia i Astúries van anar els nostres joves, també a la Ciutat de la Llum, París, es congregaren.

És just dir-ho que, a les autonomies abans esmentades, la joventut hi anà a la cridada d'una persona, un líder carismàtic, Joan Pau II; però també és cert que aquests volgueren celebrar el bicentenari dels Drets de l'Home i del Ciutadà. D'una manera lliure i espontània.

Aquests nois i noies no foren egoistes, no pensaren només en ells i en el moment actual, sinó que presentaren un text que pretén establir els principis de la convivència entre les persones i les nacions per el pròxim mil·lenni. També declaren que els éssers humans són invariablement iguals en drets i en dignitat. Continuen dient que la pau és alguna cosa més que l'absència de guerra, que implica solidaritat i tolerància i que els progressos científics han d'alliberar l'home i no esclavitzar-lo.

I, després d'això, encara no tenim confiança en els nostre joves? Potser que alguns no en tinguin. Però, en poden tenir ells respecte de nosaltres? Això, sincerament, queda en la consciència i principis de cadascun.

Jo, definitivament, estic amb aquesta gent. Persones que no viuen només del porro i la litrona. Éssers conscients, que saben quina és la seva responsabilitat davant el món. Persones que no estan pel consumisme i el vici, encara que aquestes dues coses els hi portem els que ja no som tan joves.

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

PEUGEOT
TALBOT

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA
JOAN RAMON CLAR
RÒNDA DE MIGJORN, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)
TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUIMICA, S.A.

FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

En la mort d'Antoni Galmés i Riera

La saviesa d'un bon amic i mestre

Tomeu Sbert

Antoni Galmés i Riera fou un incansable investigador dels nostres costums i sobretot del folclor popular. Tinguérem la sort que vingués a viure a s'Arenal durant la darrera trentana d'anys de la seva vida, els anys de major maduresa i experiència i quan surt a la llum la major part de la seva obra escrita.

Antoni Galmés fou un bon amic i un mestre. Un home en qui la saviesa brollava esponerosa quan parlava, en una dicció pausada, agradable i sempre amb respecte.

Pocs dies abans de morir havia estat a ca meva i em deixava damunt la taula el seu darrer llibre «Aplec de Pautes II. Cultura Popular Mallorquina», amb una carinyosa dedicatòria. Un llibre del qual jo ja coneixia el contingut perquè quan Antoni Galmés anava a Edicions Llevant, de Manacor, on es feia el llibre, em convidava a acompanyar-lo i mentre ell corregia i rellegia les galeras, jo podia, a la vegada, llegir els capítols que conformarien el llibre.

Un llibre que guardaré sempre com a testimoni entranyable de l'amistat amb què m'honorà Antoni Galmés, essent jo d'origen pagès, però enamorat i entusiasta de la cultura. Les moltes converses que he mantingut amb Antoni Galmés durant els darrers vint anys em fan guardar d'ell un immillorable record.

Antoni Galmés fou, al llarg dels 82 anys de la seva vida, un home d'empenta. Durant la darrera conversa que mantinguérem, m'explicà que conservava un carnet de conductor de cavalls

de competició amb cabriolet, de quan era jove i els seus pares vivien a la possessió de Son Macià, a sa Cabaneta, perquè ell era també, com em confessà qualche pic, d'origen pagès. Quedàrem que em deixaria el carnet per publicar-lo. Ja no podrà ésser, encara que el seu fill, Antoni, per ventura el troba i me'l deixa.

El dinamisme d'Antoni Galmés i Riera es mostrà també durant la seva presidència del Club Nàutic Arenal, Club que rebé sota el seu mandat la primera empenta forta. Ocupà, tothom ho ha dit, la direcció del grup Aires de Muntanya, de Selva, poble on desenvolupà la seva tasca professional de secretari d'Ajuntament. Escrigué llibres, publicà moltes de coses, donà conferències sobre diferents temes, fou un entusiasta defensor de la recuperació de les festes de Sant Cristòfol de s'Arenal i l'any 1985 fou el pregoner de les festes; va ser promotor de manifestacions folclòriques de caràcter internacional celebrades a Mallorca als anys cinquanta i la darrera manifestació de cant i ball popular que tingué lloc a s'Arenal ell en va ser el promotor, el juliol de 1988.

En la mort de l'incansable investigador dels nostres costums ancestrals, s'ha complert aquella dramàtica dita que diu «la mort és sempre de sobte». Don Antoni va assistir, una setmana abans de morir, a la festa dels Cent Anys de Periodisme a Manacor, on també el vaig acompanyar. En cap moment demostrà estar preocupat per la seva salut, o, almenys, en cap moment ho manifestà.

Només, de tornada a s'Arenal, devers la una

de la matinada, em digué: «Tomeu, estic convidat a anar a la presentació d'un nou llibre de Damià Duran a Son Macià, però me pareix que no hi anirem. Me trob cansat». I també em manifestà que feia anys que no feia tan tard abans d'anar a dormir.

Fou la festa de Cala Millor, festa periodística, la darrera on don Antoni Galmés participà. El feren seure a la presidència, vora Joan Verger, vice-president del Consell Insular; el batle de Manacor, Jaume Lull, i d'altres autoritats. I és que don Antoni Galmés i Riera era això: una autoritat dins el món cultural.

—Adéu, don Toni, adéu,
dins la tristor de la mort,
dins el buit del desconhort,
adéu, don Toni, adéu.

- * CARNISSERIA
- * XARCUTERIA
- * PEIX FRESC i CONGELAT TOT EL DIA
- * FRUITES I VERDURES ALS MILLORS PREUS
- * LICORERIA
- * BODEGA
- * SABATES I MOLTES SECCIONS MÉS

HIPER ARENAL

CARRER TRASIMÉ, CANTONADA TOQUIO

DAVANT EL BALNEARI 8

L'HIPERMERCAT MES GRAN DE S'ARENAL

ELECTRÒNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HIFI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

FORN CA'N DAMIÀ

TOTA CLASSE DE PANS I DE PASTISSOS

PLAÇA DELS NINS
cantonada carretera Militar
S'ARENAL DE MALLORCA

CARDENAL ROSSELL, 23
COLL D'EN RABASSA

DISCOUNT CARD

Judici dels policies que detingueren un jove per parlar català

Quatre membres del Cuerpo Nacional de Policía son jutjats al Jutjat d'Instrucció número 5 de Palma, acusats d'una falta de detenció il·legal en la persona de Pere Massutí.

Els policies estan acusats d'efectuar la detenció de Massutí perquè aquest no es va voler expressar en castellà quan va ser demanat per un dels policies.

Quan el pare de Massutí començà la seva declaració, en català, els policies acusats adduïren no entendre'l, raó per la qual el titular del jutjat va demanar la presència d'un intèrpret.

Els fets succeïren quan Pere Massutí, que passejava pel Carrer del Sindicat de Palma, va ser interceptat per agents de la Policía Nacional, els quals li demanaren que s'identificàs. El jove entregà la documentació i es dirigí als agents en català. Els policies sol·licitaren la presència d'un cotxe Zeta i traslladaren el jove a comissaria després que aquest els demanàs el seu número d'identificació.

Després de la detenció, segons Pere Massutí, els policies l'insultaren amb frases com «puta mallorquin» i un d'ells empunyà una porra amenaçant-lo de trancar-li les costelles si continuava amb la seva actitud.

Els policies, per la seva banda, afirmen que Massutí llançà despectivament la seva documentació damunt el capó del cotxe i que «només emprava el castellà per insultar». Els policies afirmaren que varen traslladar el jove a comissaria perquè «no funcionava el sistema de connexió informàtica» i que en cap moment hi hagué insults o maltractaments per part seva al retingut.

Un policia assenyala que «no hi hagué manera d'entendre el demandant» perquè parlava en català.

Motorista mort a la rotonda de Ses Cadenes

En Pep, es Gallego, gendre d'en Bernat de la Ponderosa, va trobar la mort a la rotonda de Ses Cadenes quan col·lisionà el vespino que conduïa amb una furgoneta, dissabte passat.

En Pep, que tenia 45 anys, fou traslladat urgente-

mente a la Residència de Son Dureta, on no pogueren fer res per salvar-li la vida.

Aquesta notícia ha causat commoció a la zona del Pil·lari-s'Aranjassa, on la seva família és molt coneguda.

S'Arenal de Mallorca

Detingut per presumpta estafa i falsificació

Membres de la Guardia Civil de s'Arenal han detingut Eduardo D.M., de 46 anys, acusat de delictes d'estafa i falsificació de documents.

L'individu, després d'efectuar les oportunes declaracions davant la Guardia Civil, passà a disposició judicial.

ELECTRÒNICA **El Gaucho**

Reparació de TV i vídeos de totes les marques.

Radio - cassettes. Instal·lació d'antenes

col·lectives, individuals i parabòliques.

Radio de cotxes.

Carrer de Mallorca, 2 - Tel.: 263423
S'ARENAL DE MALLORCA

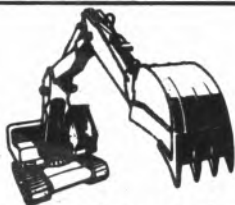

S'ARENAL DE MALLORCA

Maria Antònia Salvà, 49
Tlf. 26 17 26 - 26 46 46

Carretera Militar, 485
Tlf. 26 95 36

GERMANS LLANERAS

Excavacions * Desmuntaments

Carretera Militar, 116 - Telf. 49 10 16
LES CADENES (s'Arenal de Mallorca)

GIMNÀS - JUDO - TAEKWONDO
MANTENIMENT - CULTURISME

TLFS.: 263112 - 263834

PISCINES - SOLÀRIUMS - TOBOGANS

S'Arenal de Mallorca

Cort decreta el tancament de tres locals nocturns per renous

Dins de la campanya duita a terme per l'Ajuntament de Palma en contra dels renous nocturns a la zona de s'Arenal i Can Pastilla, s'han efectuat 8 expedients contra establiments comercials, 87 contra discoteques i pubs i 476 a ciclomotors.

La zona de s'Arenal i Can Pastilla es situa per davant d'altres barriades ciutadanes, com El Terreno o Gomila.

La majoria de locals ha rebut només una denúncia (el 79%), però hi ha sis locals als quals se'ls ha posat més de tres multes. Cada una d'aquestes multes suposa una sanció de deu mil pessetes la primera vegada i quinze mil la segona. Així mateix, tres d'aquests locals han rebut l'ordre de tancament.

S'Arenal de Mallorca

Un turista alemany confon un policia amb un lladre

Un turista alemany que acabava de ser víctima d'una estirada de bossa intentà agredir un agent de la Policia Municipal de s'Arenal perquè el va confondre amb un lladre.

El robatori s'efectuà prop de les onze del matí a s'Arenal. Dos policies municipals complien el seu servei de vigilància amb traje de carrer i observaren com un individu s'apoderava d'una bossa de mà de damunt una hamaca. Els dos agents empaitaren el lladre aconseguint, un d'ells, agafar-lo mentre l'altre recollia la bossa que havia caigut en terra.

Després, els agents de Policia traslladaren el detingut a comissaria, i, mentre pujaven les escales, el turista alemany arribà a denunciar el robatori i es pensà que l'agent, que anava de carrer, que duia la bossa era el lladre.

Llucmajor

El propietari de Vallgornera Vell declara privat el camí

El representant dels propietaris de la possessió de Vallgornera Vell, Damià Gelabert, ha manifestat el seu desacord en relació a la titularitat municipal del camí de Vallgornera.

Ha assenyalat que les cases i el seu entorn estan catalogats com a zona monumental des de 1961. Aquesta catalogació garanteix la protecció per part de la Conselleria de Cultura del Govern Balear, i complint un decret de l'esmentada Conselleria s'han col·locat tanques al camí.

El camí de Vallgornera Vell, com a camí públic, acaba a l'entrada de la possessió, essent la resta del camí de propietat privada i, per tant, d'ús particular. La catalogació de la possessió com a zona monumental i la presència d'un talaïot a la vora del camí impedeixen el seu asfaltat, almenys en un tram de cinquanta metres.

La Comissió del Patrimoni, en una reunió mantinguda el passat 27 de juliol, acordà no autoritzar l'asfaltat del camí, es desplaçaran les tanques fora de la zona monumental i es denunciarà la caseta de blocs de ciment, al mateix temps que es recomana que es tanqui la zona monumental on hi ha el talaïot.

El Pil.lari

Dos desconeguts intenten matar un veí de la zona

Dos desconeguts intentaren matar a tirs un veí del Pil.lari, en concret del barri d'«Es Sosiego».

Segons la denúncia presentada per la dona de la víctima, els fets tingueren lloc quan un cotxe amb dos individus a dins es presentà a la zona d'entre escopetes de canons retallats.

La dona, que era al carrer, observà com aquests dos individus es dirigien cap al seu marit i l'avisà. El marit d'aquesta va poder fugir mentre els dos individus efectuaven dos disparos.

La Policia de Palma interrogà el cosí i el nebot del perjudicat, ja que s'havia sabut que l'escopeta amb la qual s'efectuaren els disparos era propietat d'un d'ells (el canó va caure en terra després de la fugida dels agressors el dia dels fets).

Els perjudicats han optat per no presentar cap denúncia dels fets davant la Policia, adduint que volen viure tranquils i que tenen por de les represàlies.

Tots els que participaren en els fets són membres d'una mateixa família gitana. El responsable de l'arma, Juan S.F., de 60 anys i veí de Son Ferriol, ha negat qualsevol participació en els fets, manifestant que havia efectuat una denúncia perquè li havien robat l'escopeta.

CARNIQUES SEMAR, S.A.

SEMAR

EMBOTITS I CARNS FRESQUES

LLUCMAJOR - MALLORCA

CARRER REVEREND TOMAS MONTSERRAT, 6 - B

TEL.: 66.01.57

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre
Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem
Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

MACIÀ MANERA I ROSCAR

Centro Penitenciario Alcalá-Meco
Carretera de Meco Km. 5
28800 ALCALÁ DE HENARES (Espanya)

Ajuts econòmics: c.c. 15006-72
«La Caixa», agència c/. Colon

Comitès de Solidaritat amb
els Patriotes Catalans

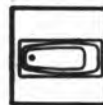
Av. Alexandre Rosselló 31, 2ª dreta - Telèfon: 71 01 90

CRISTALLERIA LLANTERNERIA

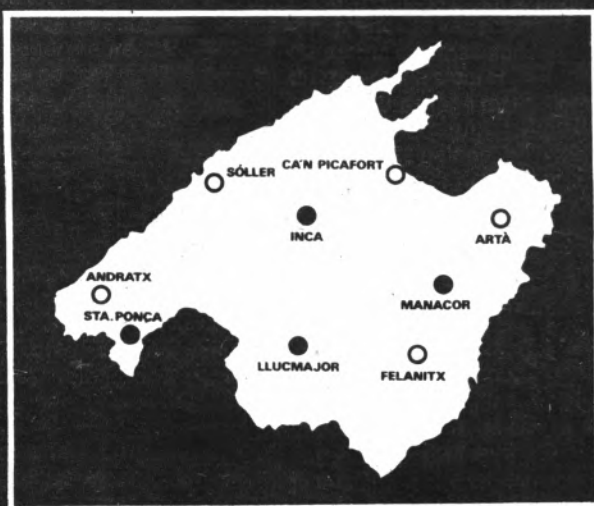
FORN CRIS

Sanejament, instal·lacions en general,
reparacions servei ràpid i garantit

Carrer Titus Livi, 7
Telèfons 261368-261398-261901-261930
CAN PASTILLA

EMERGENCIES PART FORANA

Servei de Bombers
del Consell Insular de Mallorca

● Parc principal

○ Parc auxiliar

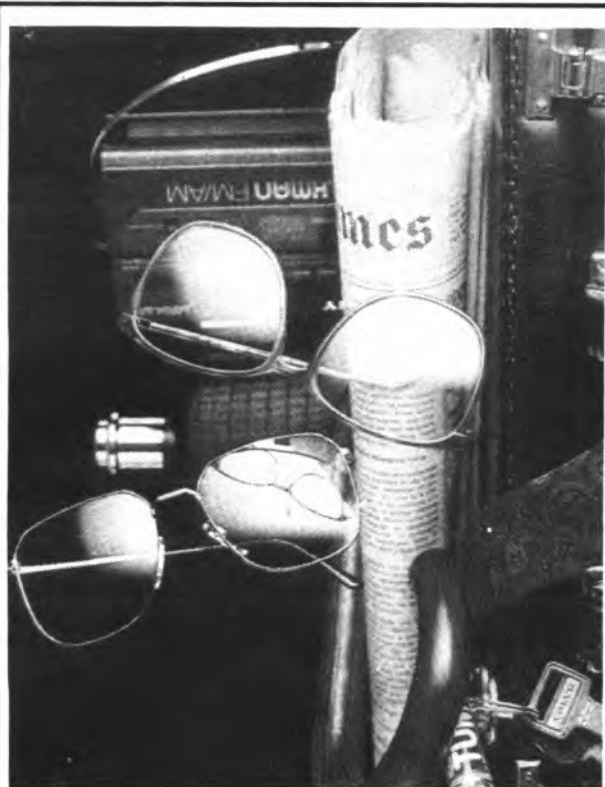
amb la meitat
de números
l'ajudem
en la meitat
de temps

ACCIDENTS
INUNDACIONS
RESCATS
INCENDIS

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA

S'ARENAL DE MALLORCA, TLF: 265005

ÒPTICA CAN PASTILLA

- * Lents de contacte
- * Revisió optomètrica
- * Comprovació visual per ordinador i tradicional
- * Ulleres en una hora

Avinguda Bmeu. Riutort, 4 CAN PASTILLA

DR. BARTOMEU FONT

COL.LEGIAT N.º 251

METGE DENTISTA

PASSEIG MIRAMAR, 33-1º-2º - TEL.: 264152
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

GABINET MEDIC

ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU
OBESITAT I CELULITIS
ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ
LASERTERÀPIA
ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA
TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA
DESHABITUD AL TABAC
CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS
DOCTORA: MARGARIDA ARROM
TELS.: 263834 - 263112
PADLE TENNIS BADMINGTON

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

Assistència Mèdica S'ARENAL

MEDICINA GENERAL
PEDIATRIA I PUERICULTURA
PODÒLEG - CALLISTA - DEFORMACIONS DELS PEUS
PRACTICANT - FISIOTERAPEUTA - MASSATGES

Carrer Berlín, 17 - Tlf. 26 35 22 - S'ARENAL

centro óptico MEDITERRANEO

LENTS D'ESTALVIS

ENDURO. LES LENTS ORGÀNIQUES
MÉS RESISTENTS QUE HI HA.

ALGUNS «INTRÈPIDS» USUARIS DE LENTS ORGÀNIQUES SÓN CAPAÇOS DE SOTMETRE-LES A LES MÉS DURES PROVES. PENSANT EN ELLS... I EN ELS SEUS PARES, PRESENTAM LES LENTS ORGÀNIQUES A PROVA DE NINS. ES DIUEN «ENDURO» DE «INDO». LES LENTS BLINDADES.

LENTS ORGÀNIQUES 15 COPS MÉS RESISTENTS A LES FREGADES I RATLLADES QUE QUALSEVOL ALTRA LENT ORGÀNICA SENSE TRACTAR. A MÉS, PEL FET DE SER ORGÀNIQUES, PESEN POC I ES ROMPEN MENYS. AIXÒ SUPOSA UN ESTALVI ECONÒMIC PER ALS PARES.

VINGUI A VISITAR-NOS. EXPERTS PROFESSIONALS L'ASSESSORARAN I LI GARANTIRAN LA INFORMACIÓ MÉS ESPECIALITZADA.

ENDURO INDO
LENTS BLINDADES

Òptica-farmacéutica

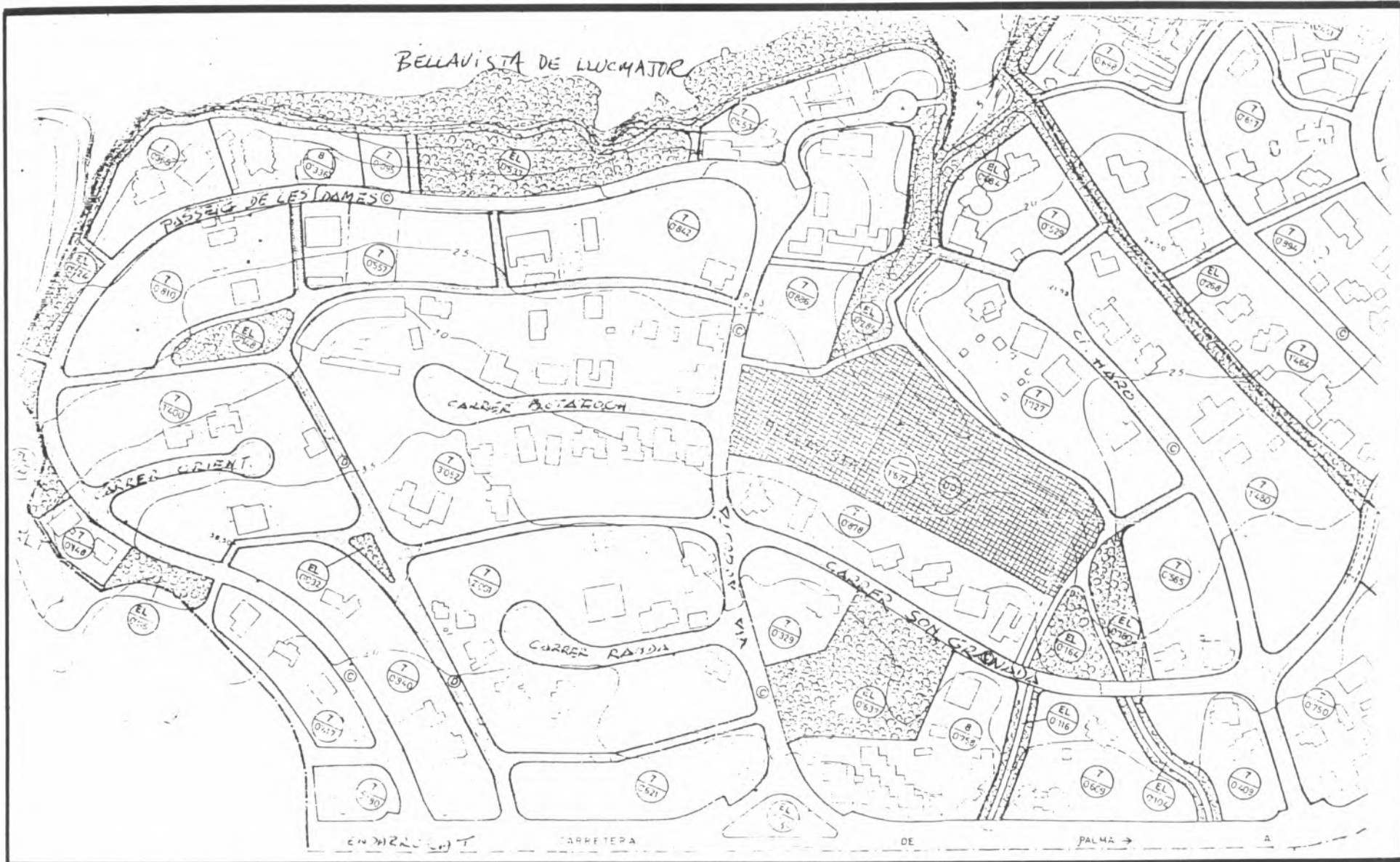
Maria Victòria Paieres

Carrer Botànic Bianor, 3-A

Telèfon 49 28 14

S'ARENAL DE MALLORCA

Bellavista serà dotat de la infraestructura que ara no té

L'Ajuntament de Lluçmajor aportarà el 60 per cent i els propietaris l'altra 40 per cent

Manolo Manjón

Es pot dir que la urbanització de Bellavista pateix la carència de la corresponent infraestructura urbanística.

La urbanització, que co-

mença a construir-se l'any 1956, no ha estat mai atesa per l'Ajuntament de Lluçmajor i no gaudeix dels serveis mínims d'enllumenat públic, xarxes d'aigua i clavegueram, ni tan sols de voravies. L'únic servei que

presta l'Administració a Bellavista és el correu.

Totes aquestes deficiències seran aviat esmenades, amb l'acord a què han arribat l'Ajuntament de Lluçmajor i l'Associació de Propietaris, els quals, des-

prés de successives entrevistes amb el responsable d'Urbanisme, el socialista Tomàs Garcías, arribaren a l'acord que l'Ajuntament posaria el 60 per cent i els propietaris l'altre 40 per cent, mitjançant el pagament de contribucions especials.

Per ratificar l'acord, el passat dia 8 a les 21'30 hores, els propietaris es reuniren en assemblea a la sala de plens de la Casa Consistorial. La mesa presidencial estava formada pel regidor Garcías, el president de l'Associació de Propietaris, Bartomeu Villalonga, i directius d'aquesta. Es va exposar al més d'un centenar d'assistents l'acord a què s'havia arribat entre l'Ajuntament i l'Associació, manifestant-se que aquest conveni havia de ser ratificat pels propietaris en lliure votació secreta, la qual s'efectuà a continuació.

De 138 assistents amb dret a vot —hi estaven inclosos els representats—, sortiren els següents resul-

tats: 131 favorables a l'acord i 3 en desacord, amb 4 vots en blanc. Així que l'acord fou ratificat per majoria.

També en l'assemblea molts de propietaris feren esment de la degradació que hi ha a la carretera d'Enderrocat, així com l'estretor d'aquesta via de comunicació que impedeix el pas de vehicles pesats.

Aquest informador va poder observar com, entre els presents, hi havia Joan Fageda, portaveu municip-

pal del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma i propietari d'una casa a Bellavista. També hi era present Manuel González Pando, president de la Federació Balear de Motonàutica i propietari de l'hotel Panoràmica Playa, a Bellavista.

Com a nota curiosa, i escoltant els noms en la votació, es va poder constatar que els llinatges dels votants eren en un 80 per cent mallorquins, un 15 per cent d'origen peninsular i un 5 per cent d'estrangers.

S'Arenal de Mallorca

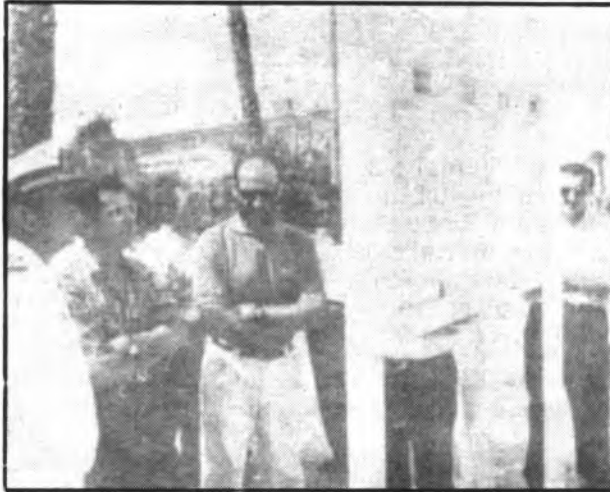
Col·locat el primer cartell informatiu a platja

El primer cartell informatiu dels serveis de platja per a turistes i banyistes ha estat col·locat a les platges de s'Arenal i comarca. La col·locació d'aquesta tipus de cartells és iniciativa de la Federació Hotelera de Mallorca.

El president de la Federació, Josep Forteza Rei, el batle de Llucmajor, Joan Montserrat, i altres autoritats de l'illa foren presents a l'acte oficial de col·locació del primer cartell informatiu.

Amb aquests cartells, segons paraules de Forteza Rei, es preten que «el turista vegi el preu dels diferents serveis de la platja. També hi ha els telèfons de la Creu Roja i d'altres organismes de seguretat».

En una primera fase

es col·locaran prop de cinquanta cartells: deus a la platja de s'Arenal i Can Pastilla, i els altres a diferents platges de l'illa. En una segona fase s'instal·laran uns altres

cinquanta cartells.

La Federació Hotelera pensa posar en pràctica altres plans destinats a millorar la imatge i els serveis turístics del litoral mallorquí.

S'Arenal de Mallorca

El Grup Picadis al II Certamen Teatral de Consell

El grup de teatre de s'Arenal, Picadís, s'ha proclamat guanyador del II Certamen Teatral que ha tingut lloc a Consell. A més del premi a la millor obra, «A on anam?», de Martí Mayol, el grup Picadís ha obtingut el premi a la millor actriu, pel treball de Margalida Capellà en l'obra.

Miquel Ambrós, director del grup, es mostra content amb els dos premis aconseguits. L'obra representada, en paraules del mateix Ambrós, «explica el conflicte entre dues generacions. La major és tradicionalista, aferrada a la tradició secular mallorquina i que enyora els temps que se n'anaren. Els fills comencen a sentir-se atrets per un món que fins ara no coneixien i al qual poden accedir gràcies a l'arribada dels tu-

ristes l'any 1950».

El personatge de donya Elisenda, interpretat per Margalida Capellà, és, segons aquesta mateixa, «una madoña que li agrada comandar i sempre disposada a criticar. Sempre vol ser el centre de l'atenció, es fica en la vida dels altres i és incapaç d'estar callada; és un personatge amb el qual un actor es pot lluir».

Els components de Picadís estan molt contents amb aquests premis i tenen previst realitzar alguns vells projectes amb els diners del premi: «Pretenim contractar un professor d'art dramàtic perquè ens doni una sèrie de classes i ens ajudi a orientar la línia del grup», segons paraules de Damià Tomàs, actor i responsable del grup arener.

Què és el S.I.A.C.?

El S.I.A.C. és un servei d'informació i atenció al ciutadà adscrit a la Conselleria Adjunta a la Presidència que té, entre altres, els objectius següents:

- Informar als ciutadans sobre les actuacions de l'Administració de la C.A.I.B. sobre qualsevol altre tema que els ciutadans sol·licitin en relació als organismes depenents del Govern Balear.
- Donar a conèixer l'estructura i funcions de les altres Administracions: Consells Insulars, Ajuntaments i Administració Perifèrica de l'Estat, radicades a les Balears.
- Facilitar informació sobre la tramitació d'expedients, línies d'ajudes de la C.A.I.B., etc.
- Recollir iniciatives i tramitar queixes i reclamacions sobre el funcionament de les diferents Administracions.

Com posar-se en contacte amb noltros?

Vengui a visitar-nos

Ens complaurà la seva visita. Estam a la seva disposició de 08.30 - 14.30 hs. tots els dies laborables. Els dissabtes de 09.30 a 13.30 hs.

Truqui per telèfon

Si no vol, no necessita desplaçar-se fins a la nostra oficina per a resoldre el seu assumpte.

Ens crida al **900-321-321** i l'atendrem amb molt de gust i no oblidí, la cridada es gratuïta, conèixer el que volem no costa res!

Ens escrigui

Si vostè no es pot desplaçar fins a la nostra oficina, o no té telèfon, ens pot escriure una carta i ben aviat rebrà notícies sobre la informació sol·licitada.

S.I.A.C. PL. DRASSANES, 4 - 07012 PALMA DE MALLORCA

ALUMINIS S'ARENAL

Tallers i botiga d'exposicions

Finestrals tancats, corredores, separacions, portes, arrambadors i tota casta de treballs en alumini

Mampares de bany o dutxa, tancaments de piscines, rètols, tendals i una extensa gamma de cristal·leria artística i normal

PRESUPOSTOS GRATIS

Carrer Terral, 40

(davant l'Hotel México)

Telèfons 26 99 87 - 49 10 67 - 26 36 32

S'ARENAL DE MALLORCA

El fill de l'apotecari de Can Pastilla ha obert una òptica just al costat de l'apotecaria de son pare aquest mes d'agost passat.

El batle de Lluçmajor féu la treta d'honor el dia de la inauguració del nou Camp Municipal de s'Arenal. Se va jugar contra el Mallorca Atlètic. Al Nou Camp de s'Arenal s'hi va reunir molt afició de la comarca. Hi veren el President del Mallorca, el President de la Federació de Futbol, el President del Collerenc, president de Penyes del Mallorca, etc., etc.

Son Ferriol se va omplir de polles endiumenjades dissabte passat amb motiu de la Vuitena Festa Cultural Mallorquina.

Els germans El Kharraz, de nacionalitat marroquina, regenten el Restaurant Cosmos de Can Pastilla.

En el darrer partit jugat al Camp Antoni Roses de s'Arenal, el Lluçmajor preferent va guanyar al s'Arenal de categoria nacional.

El matrimoni Segura regenta el Gimnàs Zeus de Can Pastilla.

Uns vuitanta arenalers anaren a Cabrera un dia de finals d'agost.